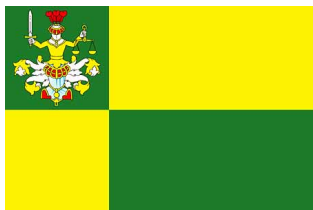

koucky-arch.cz s.r.o. září 2020

Úplné znění Územního plánu Horní Maršov po vydání Změny č. 1

Úplné znění Územního plánu Horní Maršov po vydání Změny č. 1

klient / pořizovatel:

Obecní úřad Horní Maršov

Ing. Pavel Mrázek, starosta obce

Bertholdovo náměstí 102, 54226 Horní Maršov

IČO: 00277878, DIČ: CZ00277878

tel: +420 499 874 156, fax: +420 499 874 117

e-mail: obec@hornimarsov.cz

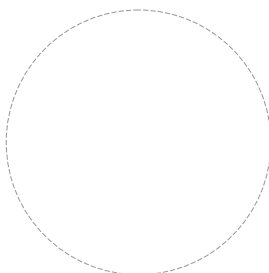
Oprávněná úřední osoba pořizovatele:

Ing. arch. Zdeňka Tábořská / pověřená výkonem územně plánovacích činností pro pořizení územního plánu podle § 24 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) na základě smlouvy

tel: +420 724 121 904, e-mail: zdenkataborska@seznam.cz

architekt / projektant:

koucky-arch.cz s.r.o.,

prof. Ing. arch. Roman Koucký (ČKA 00075) nebo Šárka Malá, jednatelé společnosti

sídlo: Plzeňská 170, 150 06 Praha 5

IČO: 25702271, DIČ: CZ25702271

e-mail: email@koucky-arch.cz

Autorský tým Změny č. 1:

prof. Ing. arch. Roman Koucký, Šárka Malá, Ing. arch. Hana Lennerová, Bc. Ondřej Suk

Autorský tým územního plánu:

doc. Ing. arch. Roman Koucký, Šárka Malá,

Ing. arch. Petr Štěpánek, Ing. akad. arch. Libor Kábrt

spolupráce

Ing. arch. Matej Zahatňanský, Ing. arch. Annamaria Bohuniczky,

Renata Horová, Zlata Kudláčová

&

Krajina a krajinná infrastruktura:

RNDr. Martin Kubeš

Závist 1159, Zbraslav, 156 00 Praha 5

tel: 244 402 740, e-mail: kubesma@seznam.cz

Dopravní infrastruktura:

Projektový dopravní atelier VIA, Ing. Jan Špilar (čkait 000 779)

Bruselská 14, 120 03 Praha2

tel: 222 522 694, e-mail: atelier.via@volny.cz

Technická infrastruktura:

Atelier městského inženýrství, Ing. Petr Hrdlička (čkait 0 401 000)

Velká Dominikánská 19, 412 01 Litoměřice

tel: 416 736 954, e-mail: ami.hrdlicka@iol.cz

Historické podklady a archivní materiály:

RNDr. Pavel Klimeš

Temný Důl 46, 542 26 Horní Maršov

tel.: 603 218 336, e-mail: info@veselyvylet.cz

datum odevzdání: **září 2020**

výtisk číslo:

Základní a identifikační údaje

řešené území:

Řešeným územím je administrativní území obce Horní Maršov, zahrnující tato katastrální území:

Maršov III, Horní Maršov, Temný Důl, Dolní Lysečiny, Horní Lysečiny, Dolní Albeřice, Horní Albeřice a Suchý Důl

stupeň dokumentace:

Úplné znění územního plánu po změně č. 1

Územní plán Horní Maršov

a) vymezení zastavěného území

Zastavěné území bylo vymezeno k datu zpracování návrhu Územního plánu Horní Maršov k veřejnému projednání, tzn. v 06/2010 a aktualizováno Změnou č. 1 ÚP Horní Maršov k datu 12/2019.

b) základní koncepce rozvoje území obce, ochrany a rozvoje jeho hodnot

Základní koncepce rozvoje

Morfologie krajiny jako základ koncepce

Z hladiny jednotlivých výškových úrovní samostatných částí města, lučních enkláv i krajiny vychází většina specifíků, limit zastavění i způsob obhospodařování území. Pro horní část Úpského údolí – Pec pod Sněžkou, se limitní jeví být hranice 1000 m n. m. Tato hranice jen těsně ohraničuje nejvyšší místo území Horního Maršova.

Pro Horní Maršov jako město je stanovena základní „hraniční výšková kóta“ zhruba na 575 m n. m., což je výška středu obce, „města na rovině“. Tento pojem je jistě relativní, ale znalci území okamžitě systém pochopí.

Další důležitou kótou je 600 m n. m., což je „hranice volné přírody“, území „do hor“, které je ze strategického hlediska chápáno jako „krajinné, turistické a sportovní zázemí města“.

Základní „obraz“ každého města je zapsán nejen v krajinném reliéfu, ale zejména ve struktuře jeho zastavění. Struktura zastavění je dána mnoha faktory a utváří se zpravidla po dlouhou dobu.

Dnešní administrativní území obce Horní Maršov lze rozdělit na několik charakteristických urbanistických struktur, které dávají nezaměnitelný obraz města. Horní Maršov byl správním centrem okresu, a i přes rozsáhlé demolice a přestavby je jeho městská struktura dodnes patrná zejména v okolí radnice, pivovaru a zámku. Územní plán na základě podrobného rozboru historie výstavby v Úpském údolí bere v potaz celou historii, tedy i druhou polovinu dvacátého století. Přesto, že druhá polovina dvacátého století bývá mnohdy přehlížena a není považována za „historickou“, územní plán s ní počítá jako s rovnocennou součástí historie, a proto na poslední dobu navazuje a rozvíjí ji.

Proto územní plán pokládá fragmenty městskosti za základní hodnotu urbanistické struktury a vytváří podmínky pro její revitalizaci.

Základním řešením veřejných prostranství je definování vztahu „hlavní“ Třidy Josefa II. k silnici II/296 do Pece pod Sněžkou. V dopravní části je navrženo prostorové řešení zajišťující zpomalení projíždějících vozidel a přesné definování malých náměstí před kostelem a zámkem. U zámku se bude jednat o celkovou rehabilitaci bývalé části zámecké zahrady.

Levou zatáčkou u Maršovského zámku začíná skutečně horský charakter území. Opouštíme „město“ a Temným Dolem jako „branou do hor“ pokračujeme ve stoupání. Charakter zástavby Temného dolu by měl být s touto jeho „funkcí“ v souladu.

Svébytnou částí Horního Maršova jsou údolí severně od centra, tedy údolí Albeřického a Lysečinského potoka.

Klidné (dvoj)údolí s ulicovou zástavbou lánového hospodářství, Albeřic, nejstaršího (lokátorského) osídlení východních Krkonoš, je druhou nejdůležitější urbanistickou strukturou území Horního Maršova. Rozvíjení tohoto krajinného zastavění je velkým potenciálem Horního Maršova i celkově východních Krkonoš.

Základním účelem a smyslem územního plánu je umocnit, podpořit a rozvinout jednotlivé charaktery území vymezující jednoznačně hranice zastavění území a rozlišující přesně a ostře území urbanizované a území přírodně krajinné a vytvářející podmínky pro ochranu přírodně krajinného prostředí. Cílem je udržení obnovení a zlepšení obrazu podhorského města.

c) urbanistická koncepce, včetně urbanistické kompozice, vymezení ploch s rozdílným způsobem využití, zastavitelných ploch, ploch přestavby a systému sídelní zeleně

Urbanistická koncepce a kompozice

Struktura města a její charaktery

Pro celkové definování a popisování jednotlivých struktur řešeného území je nutné definovat následující pojmy:

Proluka

Prolukou se v červených lokalitách rozumí nezastavěný pozemek nebo soubor pozemků ve stávající souvislé zástavbě včetně nezastavěného nároží, který je určen k zastavění a je vymezen stavební nebo uliční čarou, čarou zastavění a štitovými zdmi dvou protilehlých staveb, popřípadě hranicemi pozemků určených k zastavění.

Prolukou se, zejména ve žlutých lokalitách, rozumí též nezastavěný pozemek v souvislé řadě pozemků, nebo v souvislém souboru pozemků, stávajících rodinných domů nebo zemědělských usedlostí, horských chalup, či budov veřejného vybavení včetně volného pozemku na nároží ulic a cest, určený k zástavbě obdobnou budovou, a to bez ohledu na oplocení.

Proluky v zelených lokalitách nejsou definovány.

Oplocení

Základní charakteristikou utváření předmětného území je roztroušená/volná zástavba na lučních enklávách. Jednotlivé pozemky nikdy nebyly na těchto loukách oplocené za účelem vymezení majetku, s výjimkou oplocení zahrádek a políček k ochraně proti zvěři. Proto jsou jednotlivé části území vymezeny dle historické struktury zástavby, nikoli podle oplocení.

Struktury města a architektura

Urbanistická struktura je na celém území Horního Maršova v celku stabilizovaná. Územní plán předpokládá doplňování stávajícího charakteru zástavby jednotlivých lokalit, zejména doplňování kvalitní současnou architekturou, případně důsledně a poučeně tradičním způsobem zastavování zejména horských údolí.

Výrazné změny uspořádání veřejných prostranství lze očekávat pouze v centru na severním konci Třídy Josefa II. a to v souvislosti s revitalizací zámku, pivovaru, náměstí a v souvislosti s výstavbou železniční stanice, parkovacího domu a lanovky na Reissovy Domky.

Obecně se má za to, že veškerou stávající historicky vrstvenou strukturu je nutné doplňovat stavbami na nejvyšší architektonické úrovni současnosti, a to v souladu s mezinárodními dohodami ratifikovanými Českou republikou¹.

Přitom základním architektonickým principem musí být vztahy mezi různými městskými prostory: prostory zastavěné, prostory volné, prostory osázené a forma a vzhled budov (interiér a exteriér) musí být adekvátní svému významu a umístění.

Zákroky v historických částech města i jednotlivých lučních enklávách musí být prováděny rozumně, metodicky a přísně, s vyloučením jakéhokoli dogmatismu, avšak s respektem ke specifickým problémům v každém zvláštním případě. Nové funkce a sítě infrastruktury požadované současným životem musí být přizpůsobeny specifičnosti podhorského města.

Pokud ve výjimečných případech nebude možná výstavba současné architektury, je nezbytné dodržení základních místních principů tradiční architektury, uvedených v příloze „Aupatský memokód“.

Poznámka: na dalších stranách následuje popis atributů tradiční úpské architektury.

¹ Mezinárodní charta o konzervaci a restaurování památek a sídel, Benátky 1964; Mezinárodní charta kulturního turismu, Brusel 1976; Mezinárodní charta o historických zahradách, Florencie 1982; Mezinárodní charta pro záchranu historických měst, Washington 1987; Mezinárodní charta o řízení archeologického dědictví, Lausanne 1990; Mezinárodní charta o lidovém stavebním dědictví, Mexiko 1999; Mezinárodní charta o kulturním turismu, Mexiko 1999; Dokument o autenticitě, Nara 1994.

„Aupatalský memokód“

(tradiční prvky architektury údolí Horní Úpy)

Manuál tradičních architektonických a stavebních prvků, byl zpracován jako podklad pro projektování a stavění na území Horní Úpy. Manuál je součástí územních plánů Horního Maršova a Pece pod Sněžkou. Je sestaven na základě studia historického vývoje stavebních druhů ve východních Krkonoších se zvláštním důrazem na specifika Úpského údolí.

Podklady poskytl a výsledný text korigoval **RNDr. Pavel Klimeš**.

Je zřejmé, že označení „tradiční architektura“ je nadnesené a velmi obecné. Jsme si vědomi toho, že není možné bezduché kopírování historie. A jsme si vědomi i toho, že, zejména vzhledem k novým technologiím a stavebním a řemeslným postupům, nelze dnes postavit „starý dům“. Veškeré tradiční prvky lze použít pouze tehdy, jeli například tepelná izolace celé stavby poplatná původnímu konstrukčnímu řešení. Rozpory se současnými předpisy, které z tohoto faktu vyplývají, nemají jednoduché řešení (jsou-li vůbec řešitelné). To ostatně platí o veškerém technickém zařízení budovy. Níže uvedené zásady jsou shrnuty a obsahují prvky architektury používané v různých obměnách v daném území posledních přibližně stopadesát let. Předpokládáme, že současní stavitelé, kteří, z různých důvodů, nebudou chtít stavět v duchu současné doby, budou ctít tyto níže uvedené tradiční zásady a řemeslná provedení. Obecně lze říci, že z urbanistického a architektonického hlediska je nepřijatelné zavádět do území cizí „lidové“ prvky.

Je také zcela zřejmé, že celý systém tradiční architektury není možné pouze napodobovat a slepě kopírovat, ale je nezbytné jej tvůrčím způsobem používat a rozvíjet už proto, že zásady uvedené v tomto manuálu jsou ve své podstatě platné pro „základní“ **zemědělský dům**, případně v omezené míře pro pozdější **dům s ubytováním**. Veškeré ostatní stavební typy jsou dále popisovány spíše jako „autorská architektura“.

Tradiční architektonické typy v území

Základem je bezesporu nejstarší zemědělský dům, který byl v průběhu devatenáctého století uzpůsobený i pro přechodné bydlení turistů. Později se proměnil také v typický „horský ubytovací dům“ – **pension** a dále v typ zvaný **bouda**. Tyto stavební typy ale již řadíme spíše k individuální, tzv. „autorské architektuře“, i když původně vychází z pojetí tradiční „boudy“. Přitom bouda je ve své podstatě pension ve vyšší poloze. Tomu je ostatně také uzpůsobena architektura tj. zvalbení, hrubé bednění, menší otvory, méně ozdůbek, zjednodušeně řečeno „prostě drsňák dům“.

Z tradiční architektury vychází i objekty **vybavení**, zejména hospoda, obchod, řemesla, později i výroba a také budovy správní. Například všechny úřady měly valbovou střechu (okresní soud, polesí, celnice, škola, fara), jen pošty byly v privátních, tedy neúředních domech. Na první pohled byly vždy tyto **domy s veřejnou službou** ve vesnici rozeznatelné. tzv. „jazyk architektury“ byl jednoznačný.

Tradiční byly i bytové domy v Maršově s typickými prvky jakými byla například plochá střecha (protože nepotřebovaly půdu na seno), ale i pomocné vedlejší objekty (kůlny, dřevníky, šopíky) členěná okna ap.

Poznámka:

Přes veškerou snahu zpracovatelů se nepodařilo učinit výčet úplným a manuál si neklade za cíl být zcela vyčerpávající. Vzhledem k tomu, že se jedná o „živý materiál“, ocení autoři jakoukoli novou informaci, případně úpravu.

Následující odstavce jsou popisem nejdůležitějších atributů tradiční „hornoúpské architektury“. Výčet je pouze orientační a pro detailní zpracování projektu je nutné další studium problematiky.

historie domu:

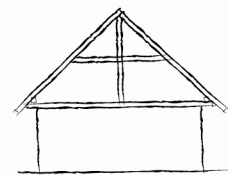
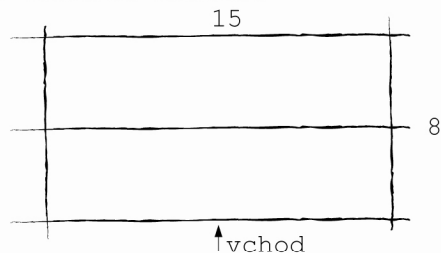
Dřevaři si z alpské domoviny přinesli zkušenosti se stavbou roubených domů s prostou sedlovou střechou, ale během dalších staletí vyvinuli typ chalupy, který je typický pro východní Krkonoše. Z trámů roubený obdélníkový půdorys zhruba o poměru stran 8×15 m, uprostřed rozdělovala chodba, ze které se na jednu stranu vcházelo do původně nedělené obytné místnosti s kamenným komínem, černou kuchyní a pecí. Celou druhou část domu vyplňoval chlív, pod kterým bývala až dva metry hluboká kejdomá jímka zakrytá hrubými povaly. Dobytek do domu vcházel většinou stejnými dveřmi, jako hospodáři. Část chalupy ještě obepínal dřevník z hrázdenou konstrukcí a pultovou střechou. Kamenným sklípkem směřujícím do svahu stále protékala voda a chladila konve s mlékem. Důležitou částí každé chalupy je provedení střešní konstrukce. Nejstarší jednu středovou stolicí [viz. obrázek 1.1.] už v průběhu 19. století nahradily dvě krajní stolice nesoucí hambalky podpírající krokve [viz. obrázek 1.2.].

Původně se seno na půdu ukládalo po žebříku velkými vraty ve štítu, takové řešení zpřístupnění půdy se v Horní Úpě dochovalo jen asi na deseti objektech. Zato tu najdeme 16 původních chalup s místní zvláštností – šindelovým seníkovým vikýřem. Dříve než v jiných částech Krkonoš, začali horalé především v Malé Úpě, Maršově, Lysečínách a Albeřicích s ukládáním sena skrz zvláštní vchod na půdu přímo ze svahu. Do krovu přidali menší stolicí, na kterou zvedli dvě až čtyři krokve a pomocí latí a šindelové krytiny vytvarovali vlnovku, pod kterou se schovala vrata [viz. obrázek 2.1.]. Protože podobný typ vikýře nebyl nikde jinde v Evropě nalezen, říkáme mu maloúpský seníkový vikýř. V Malé Úpě býval téměř na všech chalupách, k tomu ještě na několika domech v Horních Albeřicích, Dolních a Horních Lysečínách a ve dvou případech byl doložen i v Maršově. Teprve od poloviny 19. století se v Krkonoších uplatnil seníkový vikýř se sedlovou střechou, který se stal součástí většiny zdejších chalup. Původně jen malý mezi dvěma krokvemi v šířce vrat [viz. obrázek 2.2.], později velký zabírající až třetinu zadní části krovu [viz. obrázek 2.3.]. Zvětšil půdu o pracovní prostor, kde si hospodář ukládal pomůcky a i v Malé Úpě a sousedních obcích s výjimkou Velké Úpy, kde nebyl doložen, většinou nahradil starší šindelový typ vikýře. Maloúpský vikýř dochovaný i na několika domech v Albeřicích a Lysečínách je významným přínosem zdejších tesařů krkonošské lidové architektury. S rozvojem turistiky a pronajímáním pokojů pro hosty horalé ubrali na půdě místo pro seno a vestavěli sem obytné místnosti. Hlavní pokoj uprostřed prosvětlili předním sedlovým vikýřem, který často zrcadlově kopíroval seníkový vikýř na druhé straně střechy [viz. obrázek 2.4.].

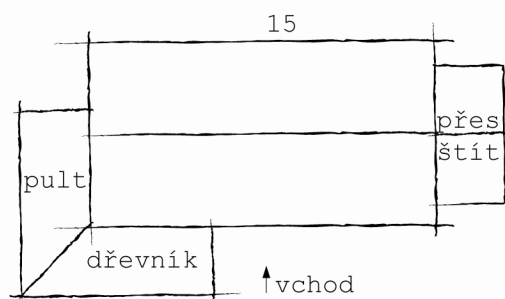
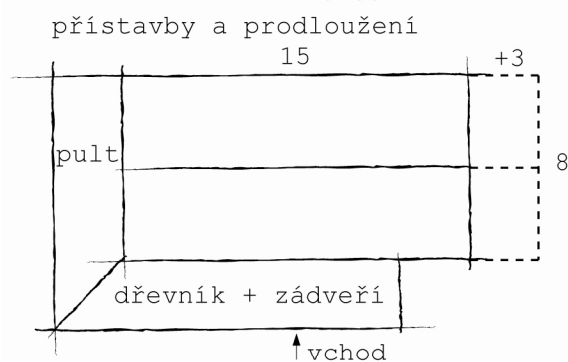
Schémata základní hmoty domu a přístaveb a jejich zastřešení [viz. obrázek 1.].

1. Hmota domu a tvar střechy

1.1 sedlová střecha

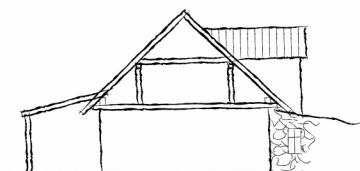
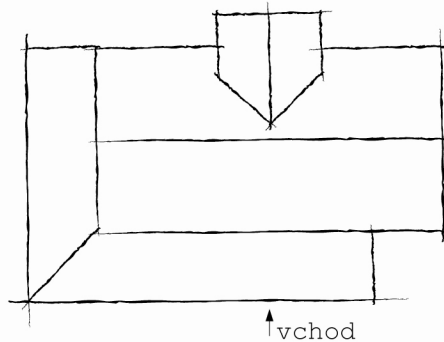
středová stolice
18. - 1/2 19. století

střecha
- nízký pult nebo sedlo

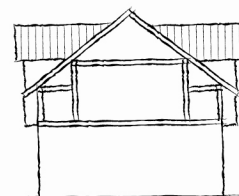
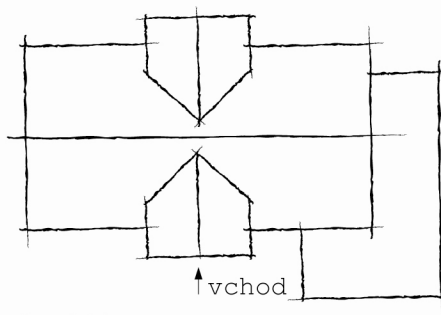
veranda
- přízemní nebo až do hřebene

1.2 seníkový vikýř

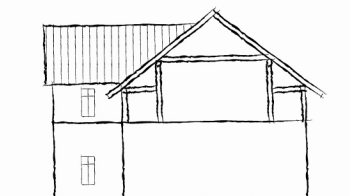
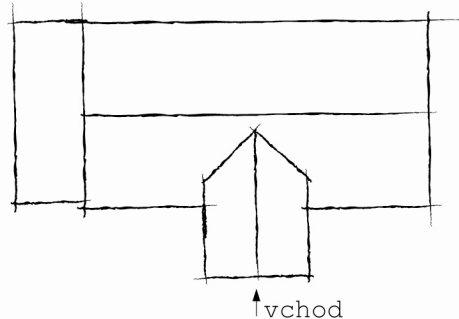

dvojitá stolice
- od druhé 1/2 19. století

1.3 přední sedlový vikýř

1.4 rizalit

vikýře

Prosvětlení půdy bylo vždy pouze okny ve štítě. Na začátku (snad) nebo až od první třetiny 19. století (jistě) se objevují vikýře.

Nejdříve se objevuje zadní seníkový vikýř [viz. obrázek 1.2.], později i přední sedlový vikýř [viz. obrázek 1.3.], někde proměněný v rizalit [viz. obrázek 1.4.].

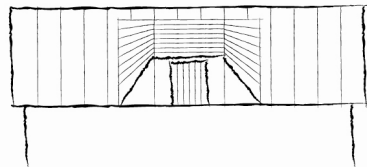
Zadní seníkový vikýř má tři základní typy [viz. obrázek 2.1., 2.2., 2.3.].

Přední vikýř i zadní seníkový musí začínat až na pozenici, tedy pod vikýřem není už žádná střecha(!). Sklon sedla je okolo 45°, většinou podle sklonu hlavní sedlové střechy.

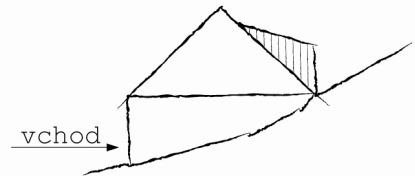
Prosvětlení tradičního domu služby nebo správy je možné také čtvercovými střešními okny „kominický vikýř“ (cca 0,60 x 0,60m), ale jen třeba na dvou místech na každé střešní ploše, tedy nikoliv v řadě. Výjimečně je možný i malý sedlový (zvalbený) vikýř v šířce 1,2 m (mezi krokve), ale „bez zateplení“.

2. Vikýře

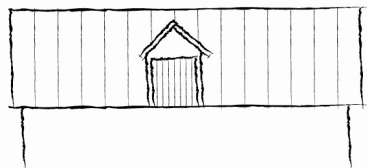
2.1 maloupský seníkový vikýř (albeřice, lysečiny + malá úpa)

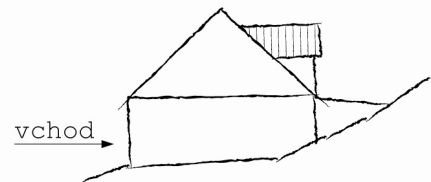
4 zvednuté krokve na malé stolici

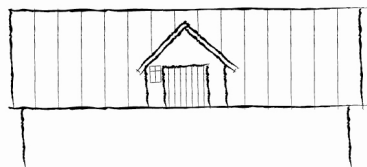
2.2 malý seníkový vikýř

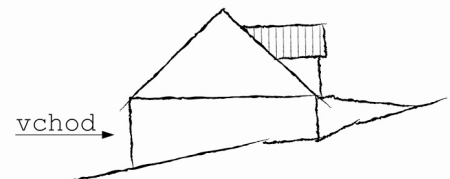
šíře cca 2m = šíře vrat

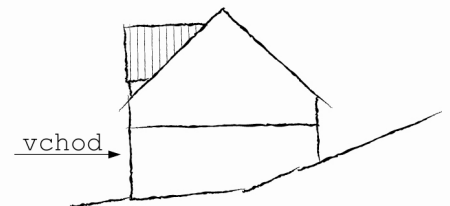
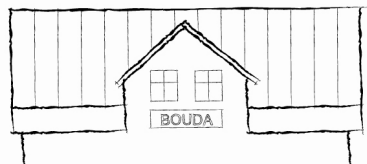
2.3 velký seníkový vikýř

šíře cca 3,5m

2.4 přední seníkový vikýř

u „půlštokových“ chalup je vikýř širší než u prostého sedla

střecha:

Tvar střechy byl od 16. do konce 18. století prostý, sedlová střecha je základním prvkem celkové hmoty domu.

Nejstarší krovy mají pouze hambalkový charakter, později se středovou stolicí. Nejčastější je však pozdější dvojitá stolice užívaná dodnes.

S rozvojem turistiky vzrostl požadavek na zvětření obytného prostoru a proto na konci 19. století vzniká horský dům s obytným polopatrem, tzv. půlštokový dům. Zvýšení půdy o 1 až 1,5 metrovou hrázděnou nástavbu spolu se snížením sklonu střechy umožnilo větší využití půdy.

Okapy jsou s podvěšenými háky uchycenými na nebedněných (!) krokvích. Pozednice je umístěna standardně nad stěnou nebo vně obvodové stěny na předsunutých stropních trámech [viz. obrázek 3.2.]

Štít je vždy bedněný prkny. Vývoj bednění [viz. obrázek 3.3.].

Používané krytiny jsou uvedeny na obrazech [viz. obrázek 3.4.].

fasáda:

Nejstarší domy jsou dřevěné roubené. Roubení bylo často zvenku zakryto deštěním [viz. obrázek 4.1.].

Pozdější zděné domy byly vždy neobložené, omítané hrubou omítkou s hladkými šambránami [viz. obrázek 4.2.]. Přístavky byly většinou dřevěné, nebo i vyzděné dřevěná konstrukce – hrázděné. Hrázděné zdivo bylo vždy zakryté deštěním a nikdy nebylo přiznané. Proto nikdy nebyly viditelné nosné diagonální prvky.

výplně otvorů:

Velikost a členění oken se v průběhu času vyvíjelo [viz. obrázek 4.3.].

Okna byla většinou otevíravá ven, později i dovnitř a špaletová nebo zdvojená. Okna byla na fasádě rámovaná zdobeným deštěním.

Verandy byly prosklené velkými okny se subtilním členěním.

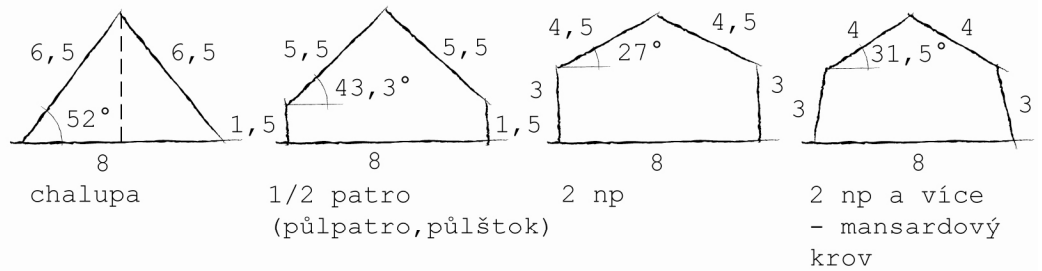
Okna musí být vždy v líci fasády. Zapuštění oken pod úroveň fasády (nejčastěji při problematickém zateplování) je zcela nepřijatelné.

Pokud již k takovému kroku dochází, je potřeba okna posunout do líce!

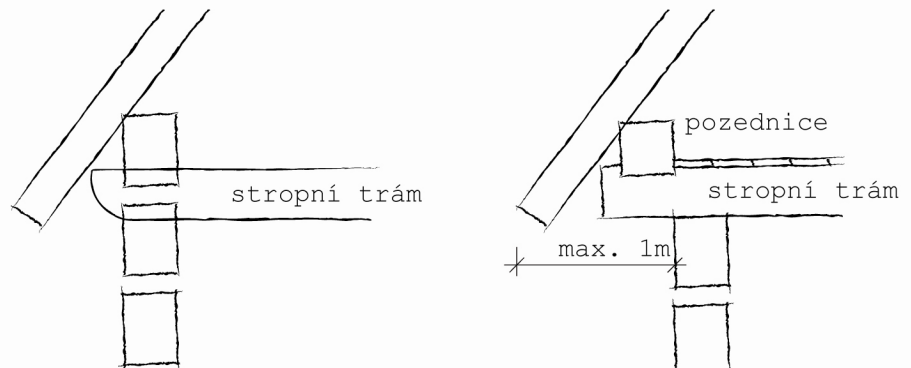
Vnitřní okenice je nový prvek z doby ochrany chalupářů proti zlodějům. Vkládané okenice jsou dnes mnohdy jen „elektronické“. V zimě se používaly na opuštěné letní boudy.

3. Detaily střechy

3.1 rozměry

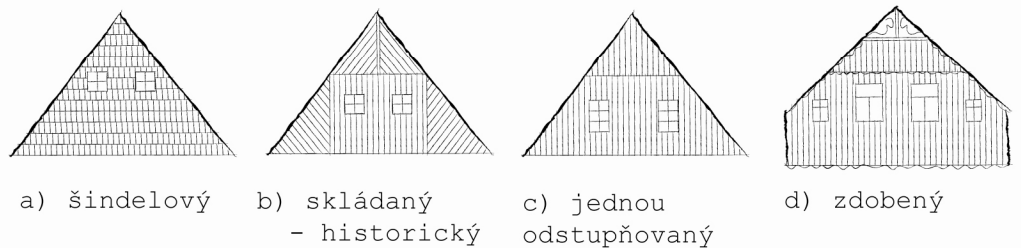

3.2 pozednice a přesah střechy

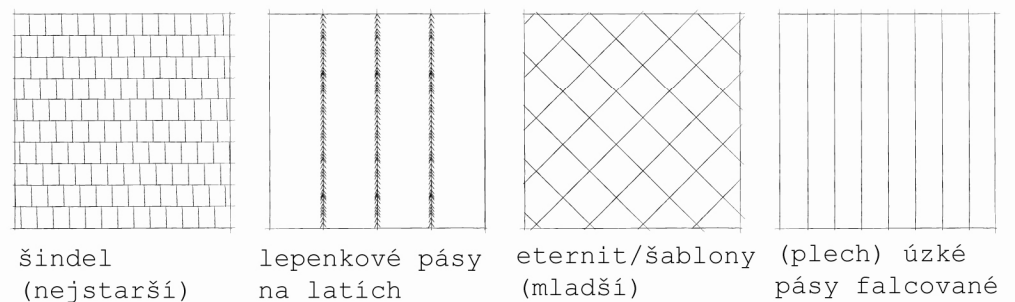

častá chyba = velký přesah krokví a bednění krokví zespodu

3.3 schéma deštění štítu - široká prkna + laťování

3.4 střešní krytiny

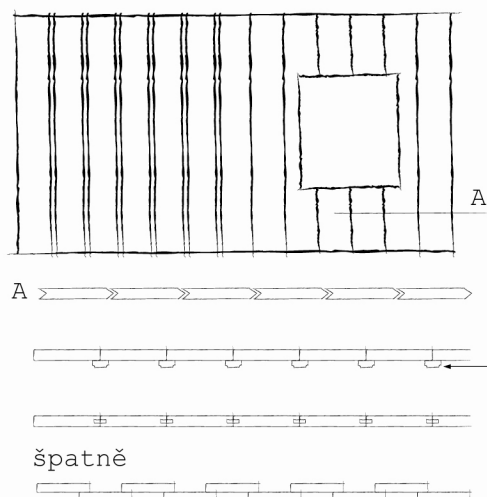

špatně = došky, pálené tašky, betonové krytiny, bonský (kanadský) šindel

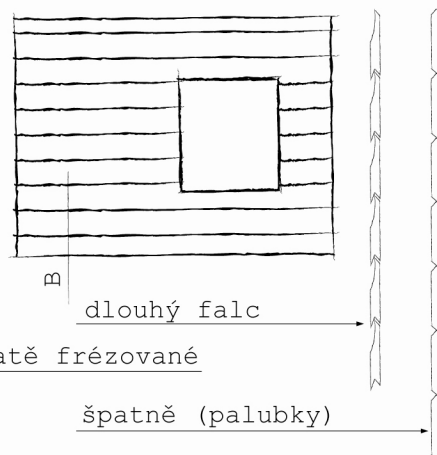
4. Fasáda a výplně otvorů

4.1 deštění na roubení nebo hrázdění

a) svislé (zpravidla)

b) vodorovné

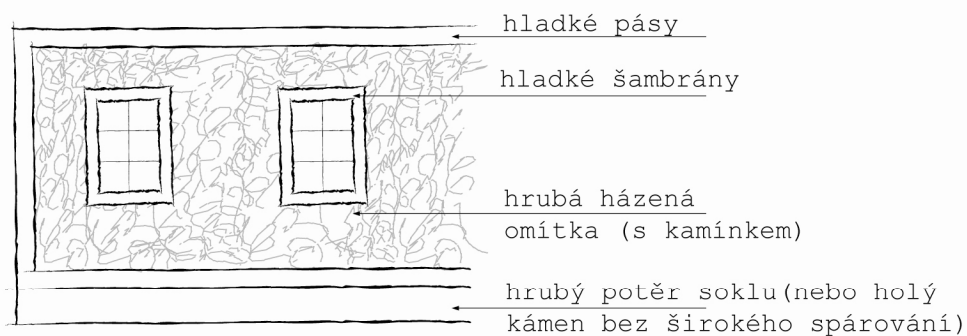

dlouhý falc

latě frézované

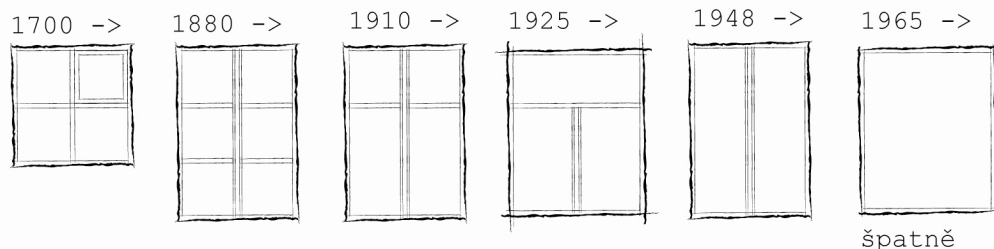
špatně (palubky)

4.2 omítnuté zděné části

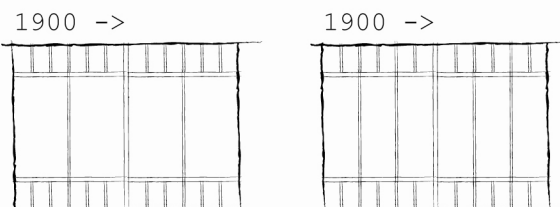
4.3 výplně otvorů

schéma členění oken

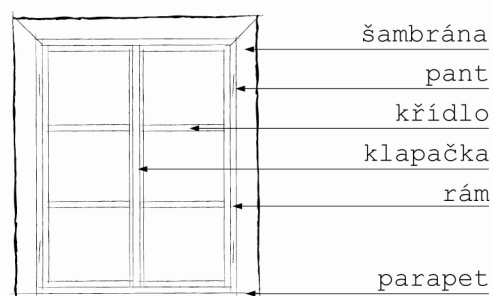
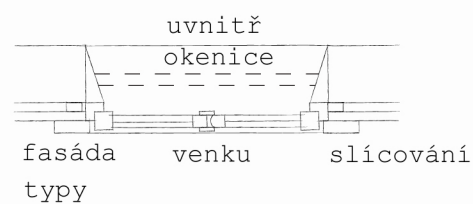

špatně

verandové skleněné stěny

detail okna

barevnost:

Barevné řešení tradičního horského domu je jednoduché a bez užití pastelových barev. Barevnost se zvyšuje od prosté chalupy k půlštukovému domu společně s narůstající zdobností truhlářských doplňků. Původní užívané barvy byly olejové (fermežové) s okrovým (hlínka), červenohnědým nebo méně zeleným pigmentem. Černé a tmavě hnědé odstíny nepatří mezi původní nátěry, tyto barvy se na chalupách objevovaly pouze přirozeným stárnutím dřeva. Pro dosud nenatřené dřevěné prvky doporučujeme olejové nátěry bez nebo s vyjmenovanými pigmenty, u již natřených částí také lazury světle hnědé, okrové, červenohnědé, tmavě zelené a jen výjimečně spíše světle, než tmavě hnědé. Modrá a žlutá se nevyskytuje vůbec. Truhlářské doplňky (latě, nárožní bednění, šambrány, okna) mohou být bílé, přírodní nebo barevné v uvedené škále. Střešní krytiny vyžadující nátěr doporučujeme ošetřit raději tmavými odstíny hnědé, černé nebo červenohnědé, zelená barva na střechy tradiční architektury nepatří.

Poznámka:

Užití tohoto manuálu je nutné pro možnost charakterizování stavby jako „tradiční architektura“ zejména při regulaci vzorcem **regublina®**. Při nesprávném použití manuálu bude kategorie stavby změněna na „ostatní“ se všemi z toho plynoucími důsledky.

Rozvojový potenciál a prostorová regulace

Územní studie centra města (červené lokality)

Územní plán nevymezuje plochy, pro které by bylo prověřeno jejich využití územní studií podmínkou pro rozhodování. Je však potřebné zajistit kompoziční i funkční provázanost řešení veřejných prostranství a transformačních ploch v centru obce a zajistit tak synergickou revitalizaci města.

Umisťování staveb v zástavbě žlutých lokalit

Pro umisťování jednotlivých staveb ve žlutých lokalitách je stanoven „regulační vzorec“, jehož úkolem je zachování a podpora rozptýlené zástavby. V podrobném popisu lokalit je uvedeno pro každou lokalitu, případně soubor lokalit jaký bude použit typ grafu pro generování [2D]regublin (typ 19, 39, 59)

Stanovený charakter jednotlivých (souborů) lokalit

Jednotlivé lokality jsou popisovány buď samostatně, nebo jako soubory, pokud mají shodné nebo společné regulativy.

001 MCE Horní Maršov Centrum

004 M04 Maršov IV.

V lokalitách 001 a 004 jsou nepřipustné způsoby využití a uspořádání území, včetně obnovy staveb a přípustných novostaveb, které jsou v rozporu s charakterem území a prioritou obnovy městského charakteru centrální části obce, popř. které svým důsledkem znehodnotí sociální status a reprezentativní charakter území.

Centrální lokality jsou charakterizovány umístěním největšího počtu klíčových investic. Všechny klíčové investice budou koncipovány jako víceúčelové stavby. Doplněním klíčových projektů mohou být další aktivity uchopené tak, aby posílily městský charakter centra obce a zároveň zachovaly okolní krajinu.

Budovy starých škol od výstavby školy nové ve své podstatě chátrají. Ze strategického hlediska je to území pro jednu z možných klíčových investic / aktivit, které mohou přispět ke změně. **Relativně velké sportovní a rekreační (případně nákupní) centrum u jediného fotbalového stadionu v údolí a zároveň na „hlavní“ třídě, nabízí skvělý potenciál.**

Celkové zpomalení rychlosti na průjezdné komunikaci tř. Josefa II. a další komunikační propojení přes Úpu a doplnění

obslužných komunikací sice patří do infrastruktury, ale bez těchto kroků se změna obrazu města nepodaří. Dopravní infrastruktura je v tomto případě také iniciátorem **nového vzhledu veřejných prostranství** a možností obslužení dalších potenciálních ploch.

Prostory parkoviště a přes vodu objekty současné hasičské zbrojnice jsou potenciálním místem „středu města“. Případné **parkoviště, dokonalý servis a přímé spojení lanovkou, nebo vlekem na Reissovy domky** na běžecké a cyklistické tratě jsou ideálním řešením. Dětská sjezdovka se snowparkem pouze dokonalý servis doplní. Vymezuje se lávka nad tř. Josefa II.

Pivovar a jeho dochované části je nutné **dostavět tak, aby se nová víceúčelová budova stala osovou dominantou náměstí**. Na druhé straně by mělo být **náměstí uzavřeno další budovou (obchodního charakteru)**. Pozice u centrálního parkoviště, pod lanovkou celkem jednoznačně určuje charakter budovy.

Umístění aktivit technických služeb v centrální části obce, za radnicí, není pro obec a její snahu o celkové zkulturnění prostředí v obci a zejména jejím centru vhodné. Je proto nutné připravit pozemky „**Na soutoku**“ **pro víceúčelové využití**. Pod soutokem je možné pokračovat výstavbou objektu/ů se **sportovní a ubytovací náplní „na ostrově“**.

Největší a nejhodnotnější budovou v centru je nepochybně **zámek**. Je zřejmé, že jeho přestavba a revitalizace bude jednou ze zásadních aktivit. Základem pro úspěch revitalizace centra je závazná víceúčelová funkce budovy (otevřená služba). Areál zámecké zahrady a třešňovky musí být veřejně přístupný.

002 ZVD Za Vodou

003 M03 Maršov III.

Nespornou dominantou těchto lokalit je kostel Nanebevzetí Panny Marie (Valmadi), kde je nutné posílit duchovně společenské a kulturní centrum v areálu fary a celého hřbitovního kostela. V okolí hřbitova jsou povoleny pouze stavby tento záměr podporující.

005 TDL Temný Důl

057 RYB Rybárna

055 MYS Myslívna

Brána do Hor. Součástí území Temného Dolu je i lokalita Rybárna, přesto, že má již zcela jiný, spíše produkční charakter a je zařazena do žlutých lokalit. V obou lokalitách předpokládáme rozvoj aktivit spojených s ubytováním, informacemi a technickým zázemím pro „horní polohy“ Pece pod Sněžkou, Velké Úpy a Malé Úpy. Základním impulsem rozvoje údolí Temného Dolu by měla být jedna, případně i dvě zastávky nové železnice, přičemž zastávka Rybárna by měla sloužit jako přestup na cestě do Malé Úpy, případně pro svoz dřeva z lesů.

Prioritní je výstavba tábořiště na (ostrově) Skleněné louce u nové zastávky a úvratě železnice zpět do zastávky Horní Maršov.

Navržena je také obnova náhonu a vodního díla. Sounáležitost s centrem potvrdí chodník od křížové cesty na Křížovatku.

Další aktivity je možné postupně vkládat do stávajících budov a areálů zrušených průmyslových objektů.

051 DLY Dolní Lysečiny

052 DAL Dolní Albeřice

053 HAL Horní Albeřice

Soubor těchto lokalit ulicového typu je největším rekreačním a obytným potenciálem Horního Maršova. Je nutné doplnit stávající strukturu v dosahu silnice Dolní Lysečiny, Dolní Albeřice a Horní Albeřice.

Pro zachování krajinného rázu horních plání je důležité místní zemědělství. Pro rozvoj (úpravy a dostavby) zemědělského areálu v Dolních Albeřicích proto bude použit regulativ **[2D]regubliny** přiměřeně: vnitřní úpravy a dostavby areálu nemusí podléhat výpočtu dle **[2D]regubliny**, stavby však nesmí narušit sousední regubliny.

Pro prostorové definování navržené zástavby a její umístění v území bude užitá **[2D]regublina typ grafu „19“** pro Dolní Lysečiny a.

[2D]regublina typ grafu „39“ pro Dolní i Horní Albeřice.

056 SHR Stará Hora

Pro prostorové definování navržené zástavby a její umístění v území bude užitá [2D]regublina typ grafu „59“. V lokalitě je přípustné umístění pouze dvou nových staveb v návaznosti na stávající komunikace. Z možnosti zástavby je vyloučen pozemek p.p.č. 16/1 z důvodu ochrany přírody.

054 RDM Reissovy Domky

Tato lokalita je navržena jako cílová stanice lanovky (nebo vleku) propojující střed města s běžeckými tratěmi.

Pro prostorové definování navržené zástavby a její umístění v území bude užitá [2D]regublina typ grafu „39“.

061 HLY Horní Lysečiny

062 NVP Nad Vápenkou

064 KBD Krausovy Boudy

065 HPO Honzův Potok

066 LBD Lysečinské Boudy

Zástavba v těchto lokalitách je vázána na výjimečnost využití území například pro vznik ekologických farem, nebo jiné krajinotvorné funkce.

063 SDL Suchý Důl

Lokalita Suchý důl je příkladem zalesněním zcela zničené luční enklávy. Budoucnost této lokality je vázána na zcela nový přístup k ochraně stanovišť v KRNAP.

Kamenolom je v lokalitě stabilizován pro místní účely. Revitalizace a užití tohoto území po případném skončení těžby musí být předmětem změny územního plánu.

100 DLH Dlouhý Hřeben

Tato lokalita byla v území definována pro jedinou stavbu a tou je nová rozhledna na vrcholu Dlouhého Hřebene. Turisticky atraktivní výškovou kótu **1111,11 m n. m.** je nezbytné dodržet (vrchol 1084,5 m n. m. výška ochozu 26,61 m, celková výška rozhledny cca **33,33 m**). Stavba by přispěla i k celkové bezpečnosti území, protože by umožnila doplnit citelně chybějící pokrytí území signálem gsm. Vzhledem k tomu, že se vrchol nachází v lokalitě Natura 2000, je nutné výstavbu i provoz přizpůsobit podmínkám stanoviště.

Rozvojové zastavitelné plochy

v lokalitě 100 DLH

Rozvojová plocha o rozloze 144 m² k umístění rozhledny na Dlouhém Hřebeni.

v lokalitě 052 DAL

Rozvojová plocha o rozloze 1612 m² k umístění maximálně dvou rodinných domů případně domů s veřejně přístupnou službou.

v lokalitě 051 DLY

Rozvojová plocha o rozloze 2477 m² k umístění maximálně tří rodinných domů případně domů s veřejně přístupnou službou.

Rozvojová zastavitelná plocha (06) o rozloze 1710 m²

Rozvojová zastavitelná plocha (08) o rozloze 3602 m²

Rozvojová zastavitelná plocha (09) o rozloze 1424 m²

v lokalitě 001 MCE

Dvě rozvojové plochy o celkové rozloze 27000 m² umístěné po obou stranách silnice při výjezdu do Lysečin k umístění obytných domů případně domů s veřejně přístupnou službou.

Rozvojová zastavitelná plocha nad nemocnicí (02) o rozloze 7513 m²

Rozvojová zastavitelná plocha (05) o rozloze 922 m²

Poznámka:

Pro výpočet vynětí ze ZPF je nutné počítat s maximálním možným zastavěním takto:

Pro lokality 001 a 003 je stanoveno 20%

Pro lokality ostatní je stanoveno 15%

d) koncepce veřejné infrastruktury, včetně podmínek pro její umístění, vymezení ploch a koridorů pro veřejnou infrastrukturu, včetně stanovení podmínek pro jejich využití

Dopravní infrastruktura

Úroveň dopravního vybavení Horního Maršova je klíčovým faktorem ovlivňujícím nebo limitujícím další možnosti rozvoje území. Výhodou Horního Maršova je jeho výhodná poloha na průjezdní trase silnice II/296 do významného sportovního centra Velká Úpa – Pec pod Sněžkou. Na západní hranici katastru odbočuje ve styčné křižovatce silnice II/252 směrem na Pomezí Boudy, kde byl v roce 1994 otevřen hraniční přechod do Polska. Jak vyplývá z obsahu průzkumů a rozborů územního plánu, intenzity silniční dopravy se udržují na poměrně stálé úrovni. Při celostátním sčítání na silniční síti v roce 2005 byla zaznamenána hodnota dopravního zatížení v profilu Horního Maršova 5-1260-II/296 v obou směrech celkem 3957 vozidel. Silnice je v úseku Svoboda – Horní Maršov realizována v kategorii S 11,5 (v H. Maršově MS2 12/50 nebo MS2 14/50, v Temném dole je v kategorii S 9,5). Další městské části Dolní Lysečiny, Dolní a Horní Albeřice jsou dopravně přístupné silnicí označenou III/2962, jejíž šířkové parametry a kvalita povrchu vyžadují rekonstrukci. Silnice je ukončena v Horních Lysečínách u Staré Celnice.

Celkové dopravní řešení

Železniční trať

Železniční trať ze Svobody nad Úpou do Horního Maršova a Pece pod Sněžkou citelně zkvalitní možnosti hromadné dopravy osob, která je doposud vázaná pouze na zájezdové autobusy a pravidelné autobusové linky, skibusy o alternativní kolejovou trakci. Kapacita osobní železniční přepravy odlehčí dopravnímu zatížení center skibusy a individuální dopravou. Železnice je koncipována jako průjezdná trať ze Svobody nad Úpou do Pece pod Sněžkou s parametry vyhovujícími pro rychlíkové spoje vedené až do Pece pod Sněžkou. Prodloužená železniční trať má na území Maršova

navrženy tři zastávky – Maršov III, Horní Maršov a Temný Důl. Zastávka Horní Maršov není průjezdná, neboť trať je vedena od zastávky Maršov III. tunelem do Temného dolu a odtud úvrátí do centra Horního Maršova. Toto řešení umožňuje zavést pendulující soupravu z Maršova do Pece pod Sněžkou až do konečné zastávky Javor s návazností přímo na lyžařské vleky. Trať bude elektrifikovaná, vedená převážně v tunelech.

Hromadná garáž

Hromadná garáž v centru města řeší nedostatečné možnosti pro parkování osobních vozidel návštěvníků. Je navrhována s vazbou na městské centrum, budoucí sedačkovou lanovku, na železniční zastávku i na silniční průtah II/296. Proto se uvažují alternativní polohy garáže – u mostu přes Úpu, na místě hasičské zbrojnice nebo na ploše před stávající pilou. V objektu budou umístěny další servisní služby pro motoristy a návštěvníky. Kapacita garáže 200-250 míst.

Sedačková lanovka

Sedačková lanovka k Reissoovým Domkům. Výstavba sedačkové lanovky v Maršově napomůže propojení běžeckých lyžařských tratí se sítí tratí ve Velké Úpě a s možností propojení až k Javoru v Peci pod Sněžkou. Dopravní spojení lanovkou k Reissoovým Domkům má zajistit propojení běžeckých tratí s centrem Maršova a umožňuje vybudovat v tomto prostoru případně i malou sjezdovku. Důležitější je rozšíření vazeb na běžecké a turistické stopy pod vrchem Světlá – po severní straně Krausovy boudy, Velké Tippetovy boudy Thámová Bouda s možností propojení přes Vlašské boudy dolů do Velké Úpy nebo pod jižními svahy Světlé po stezkách k Černé boudě pod Černou horou s pokračováním severním a severozápadním směrem k Javoru, Vysokému Svahu a k Zahradkám v Peci. V letní sezóně by sedačková lanovka přepravovala horské cyklisty k vrcholovým trasám do Pece pod Sněžkou, Černého Dolu, Janských Lázní a Svobody nad Úpou.

Úpravy sítě místních komunikací

Zlepšení dopravní dostupnosti území a dopravní obsluhy stávající a nové zastavby je podmíněno rekonstrukcí úseků stávajících komunikací a dílčím doplněním sítě místních komunikací dle konkrétních možností v území.

Bezpečnost provozu v Maršově je ovlivněna poměrně komfortní úpravou profilu silničního průtahu v zastavěné části města. Stávající dvoupruhová vozovka Třídy Josefa II. bude zachována v šířce 6,5 m až 7 m, s oboustrannými zastavovacími pruhy a souběžnými chodníky. Účinným prostředkem pro omezení rychlosti bude psychologické zúžení profilu vozovky, členěním komunikace, rozšířením chodníků na nárožích do vysazených pěších ploch, které zúží vozovku v místech úrovnových přechodů pro chodce. Možné jsou i prostorové úpravy křižovatek.

Vzhledem ke stávajícím omezeným dopravním poměrům lze řešit nové úseky místních komunikací jako dopravně zklidněné se smíšeným provozem, s minimální šířkou zpevněného dopravního prostoru 5,5 m a šířkou uličního profilu mezi ploty 8 m. V dopravním prostoru se smíšeným provozem je povrch řešen v jedné úrovni a parkovat lze jen na vyznačených a stavebně upravených místech. Rozšíření sítě pěších komunikací a pěších spojek přispěje ke zvýšení prostupnosti území. Bezpečnost pohybu chodců po stávajících a nově upravených vnějších schodištích bude pro celoroční provoz zajištěna jejich zastřešením.

Nové pěší komunikace

Pro zlepšení kvality pěších komunikací navrhujeme doplnění sítě chodníků a pěších spojek se zakrytím úseků s vnějšími schodišti. Je založena nová nábrežní pěší trasa (promenáda) podél Úpy vedená od jihu po levém břehu v lokalitě Za Vodou, přechází stávající most a pokračuje po pravém břehu za školou až ke stávajícímu jezu. V tomto úseku je navržena nová lávka a most přes Úpu a lávky přes Lysečinský potok, které mají odstranit nynější chybějící propojení zástavby na obou březích a zajistit přístup ke škole z levého břehu. Z nábrežní pěší promenády jsou navrženy tři pěší propojení do Malé uličky. Důležité je propojení od školy přes novou lávku do lokality Za Vodou a Pod Černým Vrchem. Z této pěší trasy jsou založeny dvě pěší spojky od hřiště do ulice Lipové. S realizací výstavby v lokalitě Nad Slovany budou doplněny příčné pěší spojky – jedna přes Valmadiho do Lukášovy ulice a jedna mezi č.p.131 a č.p.70. Podél silnice II/296 v úseku Horní Maršov – Temný Důl – křižovatka II/296, II/252 bude po pravé straně vozovky ve směru ke křižovatce na Velkou Úpu realizován samostatný, oddělený chodník. Nové pěší propojení bude také podél silnice II/296 u Hostince Na Kopečku v návaznosti na ulici pod Černým Vrchem a pěší propojení k vleku U nory.

Přes tř. Josefa II. je navržena nová pěší lávka pro lyžaře pro propojení parkoviště a vleku na Reissovy Domky.

Technická infrastruktura

Zásobování vodou

Horní Maršov Temný Důl

Obec Horní Maršov má veřejný vodovod, ze kterého je zásobováno veškeré trvale bydlící obyvatelstvo a čtvrtina přechodných návštěvníků. Vlastníkem a provozovatelem vodovodu je společnost VaK Trutnov a.s.

Na území obce Horní Maršov se nacházejí zdroje pitné vody pro městský vodovod Trutnov – odběr povrchové vody z řeky Úpy a prameniště Rýchory. Povrchová voda je upravována v úpravně vody Temný Důl. Ze zdrojů je voda vedena přes obec dvěma přivaděči DN 400 a DN 225 do soustavy vodojemů městského vodovodu Trutnov.

Obecní vodovod je zásobován vodou z následujících zdrojů:

- zdroj Nad nemocnicí – prameniště s maximální vydatností 5 l/s (průměrně 3 l/s). Voda ze zdrojů je gravitačně svedena do vodojemu Nad nemocnicí.
- zdroj Rýchory – prameniště o maximální vydatnosti 60 l/s. Voda ze zdroje je gravitačně svedena do přerušovací komory Vodní Zámek, z níž je voda vedena přivaděčem DN 200 do vodojemů pro Trutnov. Ze sběrné jímky nad Vodním Zámekem je veden litinový zásobní řad pro zásobování části Horního Maršova.
- zdroj Temný Důl – z hydroforové stanice úpravy vody Temný Důl je zásobována malá část obce v lokalitě Temný Důl. Zásobovací vodovodní řad z úpravy je propojen s vodovodní sítí v obci. Toto propojení je v běžném režimu zásobování uzavřeno a je využíváno pouze v případě nedostatku vody ve zdroji Nad nemocnicí nebo při haváriích vodovodu v obci.

Všechna prameniště sloužící k zásobování obce jsou v technicky špatném stavu a budou rekonstruována.

Kapacita stávajících zdrojů využívaných pro zásobování spotřebišť v Maršově je prakticky naplněna (v případě využití rekreačních

kapacit). Již z dnešního hlediska je nedostatečná kapacita stávajících vodojemů. S posílením akumulací je počítáno i ve schváleném Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací Královéhradeckého kraje. Proto je v územním plánu navrhována přestavba, popř. nová výstavba vodojemu v lokalitě Nad nemocnicí. Posílení na straně zdrojů bude řešeno přívodem vody z prameniště Nový Svět (zdroj pitné vody pro Svobodu nad Úpou), voda ze zdroje bude přivedena novým propojovacím řadem délky cca 300 m vedoucím ze zdroje Nový Svět do stávající jímky, která je součástí prameniště Rýchory (jímka č. 7). Druhou možností je uvolnění části kapacity zdrojů v řešeném území, z nichž je pitná voda převáděna k zásobování Trutnova (zdroj Rýchory, zdroj Temný Důl). Výsledné řešení bude nutno posoudit za součinnosti provozovatele sítě z hlediska optimálního fungování celé vodárenské skupiny.

Rozsah vymezených rozvojových ploch není v porovnání se stávající zástavbou příliš významný. V horním Maršově se jedná celkem o 39 rodinných domů, z čehož vychází maximální denní potřeba 31,6 m³/den, tj. cca 10 % stávající maximální denní potřeby. V územním plánu jsou však vymezeny ještě transformační plochy, jejichž nároky na pitnou vodu je obtížné předem stanovit, nutno je počítat rovněž se zvýšením podílu zásobování stávajících rekreačních kapacit. Z tohoto hlediska jsou návrhy na zvýšení kapacity vodních zdrojů a vodojemů v řešeném území oprávněné. Rozvodná vodovodní síť má dostatečnou kapacitu i pro předpokládaný rozvoj obce.

Pro zásobování rozvojových ploch je navrženo rozšíření stávající vodovodní sítě o nový řad v lokalitě Nad Slovany – napojený ze stávajícího řadu v ulici Josefa Toppelta. V rozvojové lokalitě Pod Třešňovkou bude zásobování pitnou vodou řešeno prodloužením stávajícího vodovodního řadu v ulici Lysečinská. Další vodovodní řad je navrhován pro zásobování rozvojové lokality Mlýnská a bude napojen ze stávajícího vodovodu v ulici Kovářské.

Albeřice a Lysečiny

Z okolních sídel je jediný vodovod mající charakter veřejného zásobování v Horních Albeřicích. Z vodovodního řadu je zásoben zlomek přechodných návštěvníků obce. Zbývá část trvale bydlícího obyvatelstva a přechodných návštěvníků je zásobena pitnou vodou ze soukromých pramenišť. Z těchto zdrojů je voda ke spotřebitelům vedena množstvím soukromých vodovodních rozvodů, které mohou být společné i pro více objektů.

Žádný ze zpracovaných dokumentů (Generel vodovodu, Plán rozvoje vodovodů a kanalizací Královéhradeckého kraje [PRVKKK]) nepočítá s realizací veřejné vodovodní sítě v místních částech Albeřice a Lysečiny, které jsou charakteristické vysokým podílem přechodně ubytovaných osob. V těchto lokalitách nelze očekávat rozsáhlejší rozvoj výstavby, jedná se pouze o doplnění stávající zástavby v údolí Albeřického potoka. Přesto je v návrhu územního plánu zakreslena možnost rozšíření stávajícího vodovodu v Horních Albeřicích do Dolních Albeřic. To by bylo možné pouze v případě podrobného průzkumu vydatnosti a kvality zdroje a zvýšení akumulace u zdroje. Jako pravděpodobnější se jeví možnost, že rozsah veřejného vodovodu v Albeřicích rozšiřován nebude a v lokalitě zůstane stávající způsob zásobování pitnou vodou z lokálních zdrojů. Rozsah území zásobovaného pitnou vodou z veřejného vodovodu je přehledně uveden včetně návrhu na doplnění zásobování formou schématu v grafické příloze.

Kanalizace

Horní Maršov

V lokalitě Horní Maršov byla vybudována jednotná kanalizace, která odvádí komunální odpadní vody na dvě samostatné čistírny odpadních vod. Vlastníkem a provozovatelem kanalizace a čistíren odpadních vod je VaK Trutnov a.s.

Ke zneškodnění odpadních vod z obce slouží 2 typové ČOV VHS III:

- ČOV 1 umístěná na pravém břehu řeky Úpy u Očistného centra s kapacitou 135 m³/den, v BSK5 32,6 kg/den.
- ČOV 2 umístěná na levém břehu řeky Úpy pod sídlištěm s kapacitou 123 m³/den, v BSK5, 30,6 kg/den.

Na provoz čistíren (zejména ČOV 1) nepříznivě působí velké množství kanalizací přiváděných balastních vod.

Odpadní vody ze zbylé části obce jsou zachycovány:

- v bezodtokých jímkách, které jsou vyvázeny na ČOV Trutnov (trvale bydlící obyvatelé – cca 5 %, přechodní návštěvníci – cca 15 %),
- v septicích s přepadem do trativodů (trvale bydlící obyvatelé – cca 34 %, přechodní návštěvníci – cca 23 %).

Úpravy kanalizační sítě jsou v souladu se schváleným PRVKKK navrhovány ve dvou krocích – v prvním se jedná o optimalizaci systému zatížení stávajících čistíren realizací rozdělovacího objektu před ČOV 1 a převedením části odpadních vod na levý břeh Úpy do ČOV 2. Ve druhém kroku je počítáno s přeměnou stávajících ČOV na čerpací stanice odpadních vod a s převedením odpadních vod výtlačným potrubím do kanalizačního systému Svobody nad Úpou (povodí ČOV Trutnov).

Dále je v návrhu územního plánu navrženo doplnění stávající kanalizační sítě novou splaškovou stokou v Malíškově ulici pro odkanalizování stávající zástavby v jihozápadní části obce. Tato stoka bude zakončena čerpací stanicí a odpadní vody budou napojeny do výtlačného potrubí vedoucího do Svobody nad Úpou. Návrh na doplnění stávající stokové sítě je proveden rovněž pro odkanalizování severozápadní části obce, nová stoka bude vedena podél silnice II/296 a bude napojena do stávající kanalizace vedoucí k Bertholdovu náměstí.

Odkanalizování rozvojových ploch je v Horním Maršově navrženo napojením na stávající stokovou síť obce. U lokality Nad Slovany je řešení převzato z podrobnějšího regulačního plánu a spočívá v kombinaci gravitační kanalizace zakončené čerpací šachtou a výtlačného potrubí. Kanalizace z rozvojové plochy bude zaústěna do stávající stoky v ulici Josefa Toppelta. V rozvojové lokalitě Pod Třešňovkou bude odkanalizování řešeno novou stokou v Lysečinské ulici napojenou do stávající kanalizace vedoucí kolem Bertholdovanáměstí. Do této navrhované stoky bude napojena navrhovaná kanalizace pro rozvojovou lokalitu Mlýnská a ulici Kovářskou.

Temný Důl, Albeřice a Lysečiny

Temný Důl, Albeřice a Lysečiny nemají v současnosti vybudovaný systém veřejné kanalizace. Pouze v Horních Albeřicích si majitelé několika soukromých objektů vybudovali splaškovou kanalizaci, kterou jsou splaškové vody odváděny ke zneškodnění na domovní ČOV.

Odpadní vody ze zbylé oblasti jsou zachycovány:

v bezodtokých jímkách, které jsou vyvázeny na ČOV Trutnov (trvale bydlící obyvatelé – cca 10 %, přechodní návštěvníci – cca 10 %),
v septicích s přepadem do trativodů (trvale bydlící obyvatelé – cca 21 %, přechodní návštěvníci – cca 34 %) nebo do povrchových vod

(trvale bydlící obyvatelé – cca 20 %, přechodní návštěvníci – cca 20 %),
v domovních mikročistírnách s odtokem do povrchových vod (trvale bydlící obyvatelé – cca 49 %, přechodní návštěvníci – cca 36 %).
V souladu se schváleným PRVKKK bude odkanalizování v místních částech Albeřice a Lysečiny, nadále řešeno lokálním způsobem prostřednictvím mikročistíren, u čistě rekreačních objektů lze doporučit extenzivní formy čištění – např. kombinaci vícekomorového septiku se zemním filtrem).

Zásobování teplem

Energetické zásobování centrální části obce (lokalita Horní Maršov) je vyřešeno parovodním přivaděčem z Elektrárny Poříčí. Přivaděč vede ze Svobody nad Úpou podél silnice II/296 v nadzemní trase, v obci jsou parovody provedeny rozvody uloženými v zemi.

Parovodem je zásobováno téměř celé kompaktně zastavěné území obce s výjimkou zástavby na pravém břehu Úpy v Malíškově ulici. Parovodní síť je ve vlastnictví obce a je provozována firmou ČEZ – Elektrárna Poříčí.

Systém umožňuje napojování dalších odběratelů v rozvojových plochách.

Návrh rozvoje systému CZT v územním plánu spočívá v doplnění systému pro zásobování stávající zástavby na jihozápadním okraji obce a v zásobování vymezených rozvojových ploch v Horním Maršově.

První navrhovaná větev parovodu pro zásobování stávající zástavby je vedena ulicemi Horskou a Malíškovou a je na stávající parovodní přivaděč napojena v křižovatce ulic Horské a Za Vodou.

Ve třech kompaktních rozvojových plochách bude preferováno zásobování teplem ze systému CZT. Jedná se o nový parovodní řad v lokalitě Nad Slovany – napojený ze stávajícího řadu v ulici Josefa Tippelta. V rozvojové lokalitě Pod Třešňovkou bude zásobování teplem řešeno novým parovodem napojeným v prostoru Bertholdova náměstí. Poslední nový úsek parovodu je navrhován pro zásobování rozvojové lokality Mlýnská a bude napojen ze stávajícího řadu v ulici Promenáda.

Objekty mimo dosah teplovodní sítě jsou, a i v návrhu budou, vytápěny převážně elektrickou energií, popř. zařízeními na tradiční paliva (uhlí, koks, dřevo, topný olej, propan–butan).

Zásobování elektrickou energií

Řešené území je napájeno elektrickou energií ze systému VN 35 kV vyvedeného z rozvodny elektrárny Poříčí. Uvedená trasa VN 35 kV byla realizována v parametrech vedení VVN 110 kV a je na napěťové hladině VN 35 kV provozována pouze dočasně. Dle Územní energetické koncepce Hradeckého kraje bude trasa převedena na VVN 110 kV po realizaci rozvodny Maršov 110/35. Rozvodna bude zřejmě umístěna před místem odbočení větve zásobující zastavěné území Horního Maršova, tedy v těsné blízkosti jižní hranice řešeného území.

Ve stejném území bude umístěna trafostanice TT4 (110/35 kV), plocha nadmístního významu je vyznačena na výkrese. Stavby musí být umístěny tak, aby bylo minimalizováno ovlivnění krajinného rázu. Rozvody VN 35 kV jsou v řešeném území provedeny jako nadzemní, u hlavních tras na vysokých příhradových stožárech. V souběhu s vedením směřujícím západně od zastavěného území Horního Maršova na Lysečiny a Albeřice vede linka odbočující do Temného Dolu a pokračující k rozvodně Velká Úpa. Všechny rozvody VN jsou v řešeném území s výjimkou krátkého přívodu k TS Nemocnice provedeny jako nadzemní. Z nadzemního vedení jsou provedeny

odbočné přívody k jednotlivým trafostanicím 35/0,4 kV, které jsou provedeny jako stožárové, sloupové nebo zděné. V územním plánu nejsou navrhovány zásadní koncepční změny elektrorozvodné sítě. Rozvojová lokalita Nad Slovany bude zásobována elektrickou energií ze stávající trafostanice č. 1107 Slovany, v případě potřeby bude provedeno zvýšení výkonu trafostanice. Pro rozvojové lokality Pod Třešňovkou a Mlýnská je vzhledem k větší vzdálenosti od nejbližší trafostanice navržena realizace nové trafostanice TSN1 napojené z procházejícího nadzemního vedení VN 35 kV. Trafostanice bude sloužit k zásobování uvedených rozvojových ploch a umožní uvolnění výkonu ve stávající síti pro zásobování transformačních ploch kolem Bertholdova náměstí elektrickou energií. Nové objekty v místních částech Lysečiny a Albeřice budou zásobovány elektrickou energií ze stávající sítě NN. V podrobnější projektové dokumentaci bude nutno vyřešit křížení stávajícího nadzemního vedení VN a navrhované lanovky.

Malé vodní elektrárny

Návrh územního plánu počítá s obnovou stávajících, ale zanedbaných a nevyužívaných vodních děl, zejména malých vodních elektráren a starých náhonů. Jedná se zejména o malé vodní elektrárny na Skleněné louce v Temném Dole obnovení náhonu a vodního díla Maršovský mlýn, dostavbu a obnovu vodního díla Lysečinský mlýn.

Spoje

Telekomunikace

Přes řešené území prochází trasy několika dálkových kabelů a dálkového optického kabelu Svoboda nad Úpou-Pec pod Sněžkou-Horní Malá Úpa. Rozvody telefonní sítě v obci jsou napojeny na místní digitální telefonní ústřednu. V návrhu územního plánu nejsou navrhovány žádné koncepční změny systému telekomunikační sítě. Rozvojové plochy budou napojeny na stávající telekomunikační síť dle podmínek stanovených správcem sítě.

Radiokomunikace

Do řešeného území zasahuje několik radioreléových tras mobilních operátorů. Vzhledem k rozmístění zastavěného území obce v hlubokém údolí podél vodních toků, nemůže docházet stávající ani navrhovanou zástavbou k ovlivnění ochranných pásem těchto radioreléových tras.

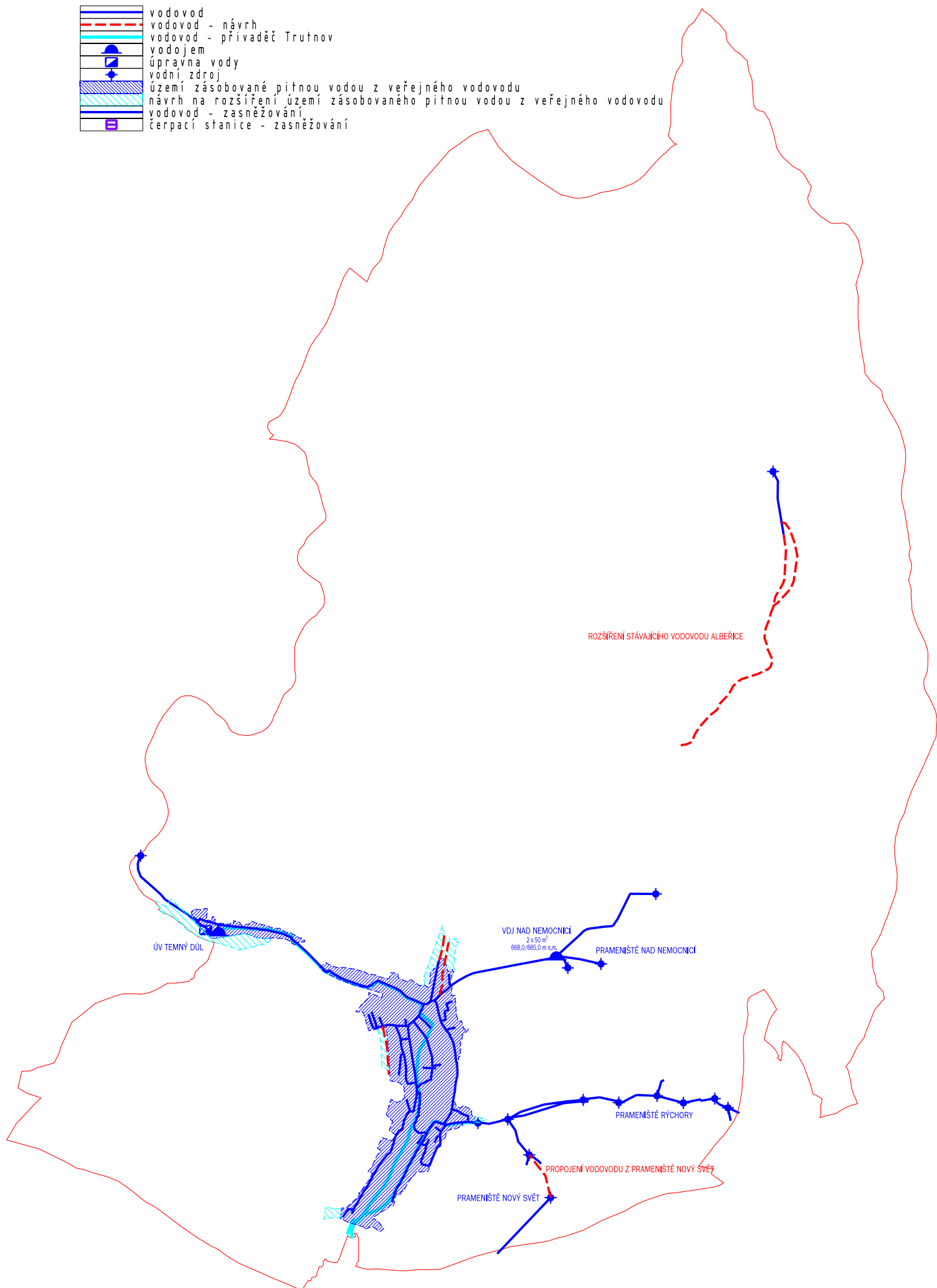
Poznámka:

Na dalších stránkách jsou vložena schémata rozvoje inženýrských sítí. V měřítku 1:30000

Občanské vybavení a veřejná prostranství

Územní plán nevymezuje samostatně plochy pro občanské vybavení a veřejná prostranství. Požadavky a podmínky pro umísťování občanského vybavení a veřejných prostranství jsou zapracovány v jednotlivých koncepcích územního plánu a v podmínkách využití ploch s rozdílným způsobem využití.

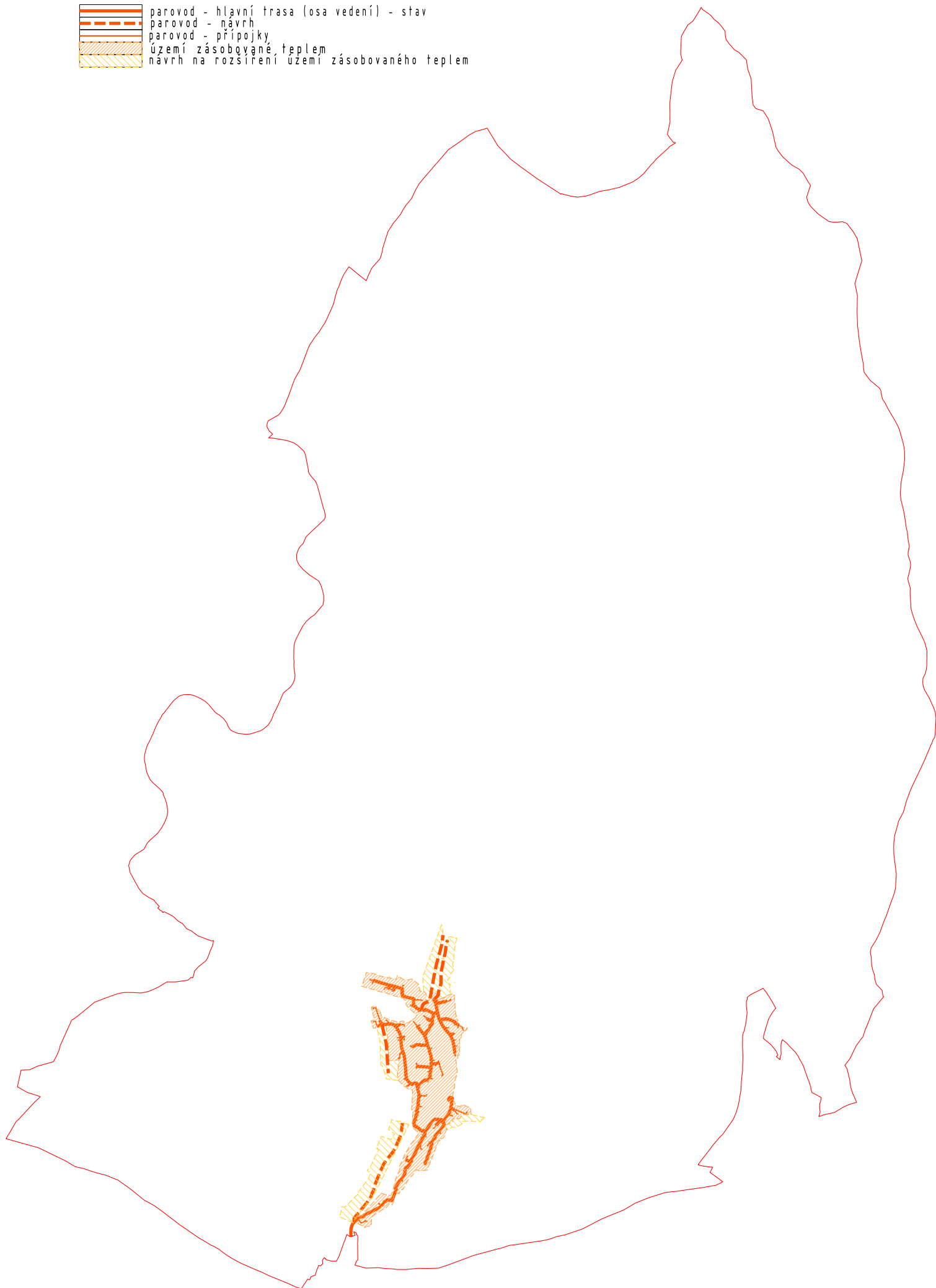
	vodovod
	vodovod - návrh
	vodovod - přivaděč Trutnov
	vodojem
	úprava vody
	vodní zdroj
	území zásobované pitnou vodou z veřejného vodovodu
	návrh na rozšíření území zásobovaného pitnou vodou z veřejného vodovodu
	vodovod - zasněžování
	čerpací stanice - zasněžování

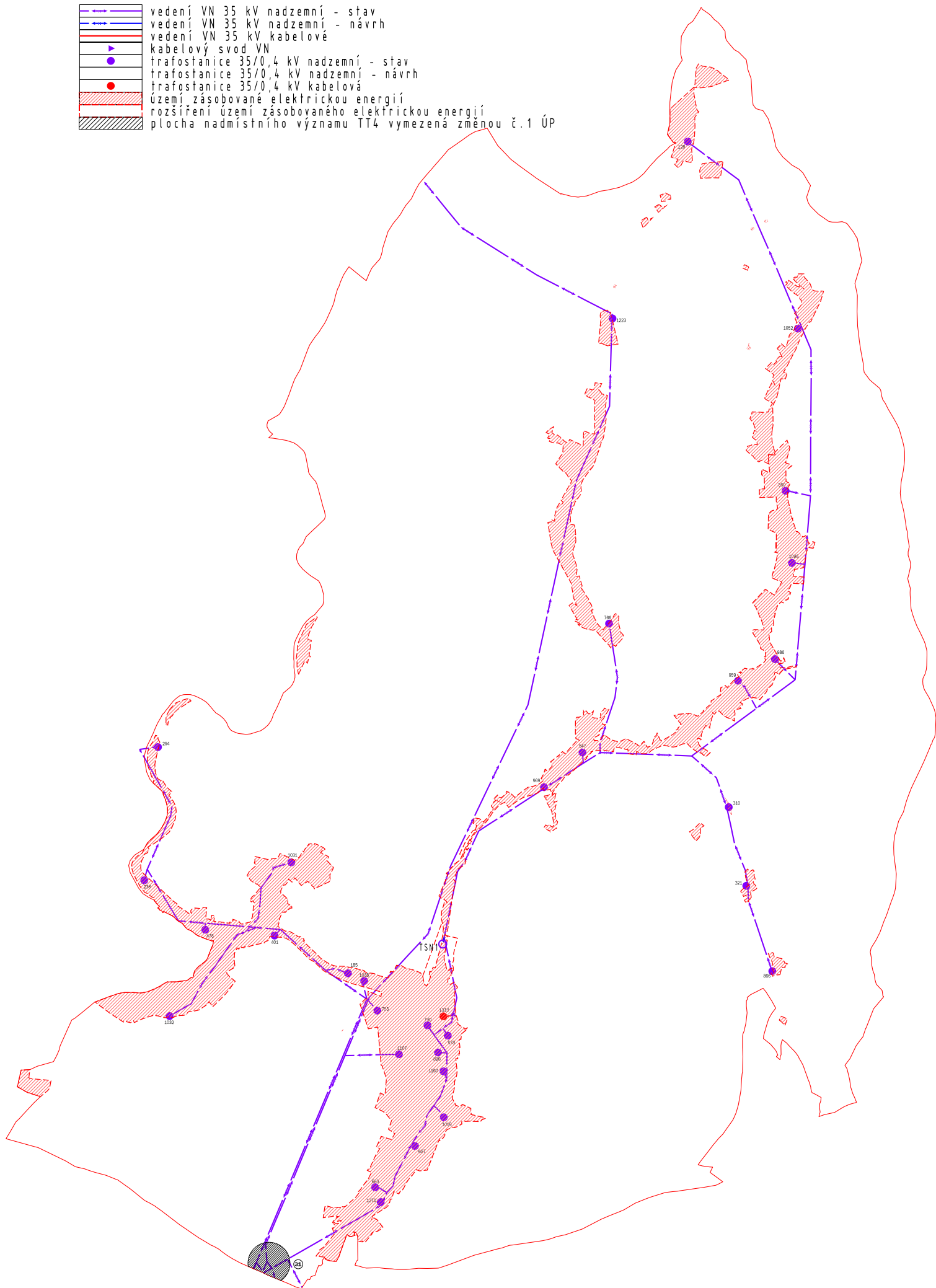
	kanalizace stávající gravitační
	kanalizace splašková gravitační - návrh
	kanalizace splašková - výtlak - stávající
	kanalizace splašková - výtlak - návrh
	čistírna odpadních vod stávající
	čerpací stanice odpadních vod stávající
	čerpací stanice odpadních vod návrh
	stávající odkanalizované území
	návrh na rozšíření stáv. kanalizačního systému

- parovod - hlavní trasa (osa vedení) - stav
- parovod - návrh
- parovod - přípojky
- území zásobované teplem
- návrh na rozšíření území zásobovaného teplem

	vedení VN 35 kV nadzemní - stav
	vedení VN 35 kV nadzemní - návrh
	vedení VN 35 kV kabelové
	kabelový svod VN
	trafostanice 35/0,4 kV nadzemní - stav
	trafostanice 35/0,4 kV nadzemní - návrh
	trafostanice 35/0,4 kV kabelová
	území zásobované elektrickou energií
	rozšíření území zásobovaného elektrickou energií
	plocha nadmístního významu TT4 vymezená změnou č.1 ÚP

e) koncepce uspořádání krajiny, včetně vymezení ploch s rozdílným způsobem využití, ploch změn v krajině a stanovení podmínek pro jejich využití, územního systému ekologické stability, prostupnosti krajiny, protierozních opatření, ochrany před povodněmi, rekreace, dobývání ložisek nerostných surovin a podobně

Krajina (mimo město i ve městě)

Koncepce krajiny

Koncepce uspořádání krajiny a návrh systému parkových úprav jsou ve specifických podmínkách území obce Horní Maršov neoddelitelné. Územní plán proto stanovuje tyto priority pro další využívání území obce Horní Maršov:

- zachovat současný poměr mezi druhy pozemků les a trvalé travní porosty dle evidence Katastru nemovitostí,
- pozemky kategorie trvalé travní plochy využívat k zemědělským účelům (kosení luk, spásání pastvin) tak, aby nedocházelo k sukcesnímu rozšiřování ploch charakteru lesa na úkor luk a pastvin a tím oslabování obrazu osídlené krajiny (ekumeny),
- zachovat základní charakteristiku krajiny území Horního Maršova jakožto pestré mozaiky luk, pastvin, porostů dřevin na liniích kamenic, mezí a podél cest (zejména javor klen), podél břehů horských potoků (zejména jasan ztepilý, javory mléč a klen, olše šedá), lesních porostů a rozptýlené zástavby (kromě centrálních území obce),
- v součinnosti se Správou KRNAP přispívat k péči o zachování biodiverzity území celostátního, celoevropského (celosvětového) významu,
- zajistit veřejnou přístupnost (úplnou, event. časově omezenou) hlavní parkové plochy na území obce – zámeckého parku, dále též parkových úprav v areálu bývalé nemocnice a na hřbitově u kostela Nanebevzetí Panny Marie,
- na základě odborného projektu řešit koncepci jediné bez omezení veřejně přístupné plochy charakteru parku na území obce – prostoru v okolí novogotického kostela Nanebevzetí Panny Marie, případně i drobných ploch v prolukách zástavby („parčíků“), v současnosti utvářených mladými výsadbami keřových a stromových forem jehličnanů, většinou kultivarů a exotických druhů,
- chránit a udržovat v dobrém zdravotním a estetickém stavu stávající významné dřeviny solitérní, skupinové či liniové v zástavbě Horního Maršova a jeho dílčích částí.

Pro dosažení stavu krajiny odpovídajícímu stanoveným prioritám je zejména doporučeno:

- rozvíjet zemědělské hospodaření na zemědělské půdě, s omezeními, která vyplývají z legislativně vyjádřených mimořádných hodnot nelesních pozemků na území obce Horní Maršov (KRNAP a OP KRNAP, EVL Krkonoše – zejména stanoviště/biotopy luční, s výskytem chráněných druhů rostlin a rostlin jako předmětů ochrany EVL Krkonoše, PO Krkonoše – zejména stanoviště druhu chřástal polní),

- selektivně přistupovat ke dřevinám rostoucím mimo les – dřeviny dlouhověké, odpovídající přirozené druhové skladbě, s výrazným pozitivním krajinným potenciálem (zejména javor klen, javor mléč, buk lesní, jasan ztepilý, lípa velkolistá a srdčitá, jilm horský, ve vyšších polohách jeřáb ptačí, smrk ztepilý), uvolňovat vyřezáváním přehoustlých náletů a nárostů, naopak dřeviny krátkověké, pionýrské (zejména vrba jíva, topol osika, bříza bělokorá) odstraňovat jak ze skupin a linií tvořených dřevinami dlouhověkými, tak z ploch zemědělské půdy, které vlivem absence využívání sukcesně směřují k lesním společenstvům,
- omezovat rozšíření a rozšiřování nepůvodních (invazních) druhů rostlin, i druhů původních (expanzivních), které se vzhledem ke změnám stanovištních podmínek z důvodu své vysoké adaptability a konkurenceschopnosti stávají dominantními ve skladbě vegetace určitých stanovišť (zejména invazní druhy rostlin šťovík alpský, křídlatky, netýkavka žláznatá, olše zelená, lupina mnoholistá, zlatobýl kanadský, expanzivní druhy rostlin starček vejčitý, kopřiva dvoudomá, šťovíky, pcháče, třtina křovištní aj.),
- stanovit režim veřejného využívání zámeckého parku a parkových ploch v areálu bývalé nemocnice.

Provázání krajiny a struktury osídlení

Krkonoše jsou kulturní krajinou, po staletí přetvářenou člověkem. K zachování jejich krajinné identity územní plán Horního Maršova, kromě stanovení výše uvedených priorit a doporučených opatření, ve své části urbanistické kompozice podporuje a rozvíjí historickým vývojem utvářenou urbánní strukturu osídlení – usedlostí, enkláv a samot. V případě „města“ Horního Maršova je cílem dosažení koncentrované městské zástavby v jeho centru, s pozvolným přechodem k rozptýlené zástavbě směrem k okrajům a sousedním, k Hornímu Maršovu administrativně přičleněným sídlům. Rozptýlená zástavba v území převažuje. Téměř výhradně je vázána na údolí horských potoků. Územní plán v rámci vymezeného zastavěného území předpokládá možnost doplnění zástavby v těchto územích, tak, aby tradiční princip nespojitosti zástavby, současně s principem neoplocování parcel, zůstal zachován. Pouze výjimečně jsou navrhovány plošně nevýznamné „rozvojové“ zastavitelné plochy, které výše uvedený princip nenarušují. V charakterem zcela odlišných územích plošně málo rozsáhlých odlesněných enkláv – plání a samot (Reissovy Domky, Krausovy Boudy, Honzův Potok, Stará Hora, Lysečinské Boudy) je nová výstavba územním plánem umožněna v rozsahu vymezeného zastavěného území, vzhledem k jejich zejména obtížné dopravní dostupnosti však není očekávána.

Územní plán vymezuje na území obce Horní Maršov tyto skladebné části územního systému ekologické stability (ÚSES):

- 1/ nadregionální biokoridor K 28, osa horská
 - trasa lesního mezofilního biokoridoru směřuje v západovýchodním směru napříč územím Horního Maršova
- 2/ nadregionální biokoridor K 29, osa mezofilní bučinná
 - trasa lesního mezofilního biokoridoru směřuje z místa křížení s nadregionálním biokoridorem K 28 na východě (mimo správní území Horního Maršova – Žacléřský hřbet) k severu; na území Horního Maršova jej tvoří hřeben na hranici s Polskem
- 3/ regionální biokoridor RK 714

- trasa biokoridoru je vázána na údolí říčky Malá Úpa (hydrofilní a hygofilní část biokoridoru) a jeho levobřežní strmý svah (lesní mezofilní část biokoridoru)
- 4/ regionální biokoridor RK 721
- trasa lesního mezofilního biokoridoru propojuje ve směru hlavního hřebene Rýchor nadregionální biokoridory K 28 a K 29
- 5/ regionální biocentrum 1212 Špičák
- převážně lesní mezofilní biocentrum při západní hranici správního území, tvořené strmými zalesněnými severními a západními svahy vrchu Špičák a dílčími úseky vodních toků Úpy a Malé Úpy poblíž jejich soutoku (plošně nevýznamná hydrofilní/hygofilní část biocentra)
- 6/ regionální biocentrum 390 Rýchory
- lesní mezofilní biocentrum při východní hranici správního území, vymezeno je ve vrcholové části Rýchor v hranici 1. a 2. zóny KRNAP
- 7/ lokální (místní) biokoridory A – L
- lesní hygofilní podél vodních toků a v zamokřených polohách údolnic, s krátkými přechody mezofilních úseků v polohách rozvodnic (biokoridor B – mezi biocentry 17 a 19, biokoridory D, F, G – mezi biocentry 25 a 26, biokoridory H, J)
 - převážně nelesní hygofilní podél vodních toků a v zamokřených polohách údolnic (biokoridor B – mezi biocentrem 19 a biokoridorem E, biokoridory C, E, G – mezi biocentrem 26 a biokoridorem E)
 - lesní mezofilní v polohách svahů a elevací (biokoridory A, I, K, L)
- 8/ lokální (místní) biocentra 1 – 26
- lesní hygofilní v lokalitách vodních toků a údolnic (biocentra 18, 24), podmáčených smrčín a vrchovišť (biocentrum 16)
 - převážně nelesní hygofilní až hydrofilní v lokalitách vodních toků a údolnic (biocentra 19, 20, 21, 22)
 - lesní mezofilní v polohách svahů a elevací, v některých případech s dílčím výskytem podmáčených horských stanovišť (biocentra 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 14, 15, 17, 25)
 - kombinovaná (biocentra 10, 11, 23, 26)

Minimální prostorové parametry skladebných částí ÚSES:

A/ Biokoridory (minimální šířka):

1/ nadregionální biokoridor K 28, osa horská – 40 m

2/ nadregionální biokoridor K 29, osa mezofilní bučinná – 40 m

3/ regionální biokoridory:

a/ RK 714 – 40 m (bez šířky vodního toku)

b/ RK 721 – 40 m

3/ lokální biokoridory:

a/ převážně nelesní hygofilní (biokoridor B – mezi biocentrem 19 a biokoridorem E, biokoridory C, E, G – mezi biocentrem 26 a biokoridorem E) – 20 m

b/ lesní mezofilní (biokoridory A, I, K, L) a hygofilní (biokoridor B – mezi biocentry 17 a 19, biokoridory D, F, G – mezi biocentry 25 a 26, biokoridory H, J) – 15 m

B/ Biocentra (minimální výměra):

1/ regionální biocentrum 390 Rýchory – 40 ha

2/ regionální biocentrum 1212 Špičák – 25 ha

3/ lokální (místní) biocentra:

a/ převážně nelesní hygofilní až hydrofilní (biocentra 19, 20, 21, 22) – 1 ha (bez vodních toků, ploch)

b/ lesní mezofilní (biocentra 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 14, 15, 17, 25) a hygofilní (biocentra 16, 18, 24) – 3 ha

c/ kombinovaná (biocentra 10, 11, 23, 26) – 4 ha (bez vodních toků, ploch)

V případě, že skladebná část ÚSES je vymezena tak, že její vymezení zasahuje i mimo správní území obce Horní Maršov (přesah plochy biocentra, část plochy biokoridoru – např. druhý břeh vodního toku), platí výše uvedený minimální prostorový parametr pro celou skladebnou část ÚSES. Jedná se o regionální biocentra č. 390, 1212, lokální biocentra č. 11, 12, 13, regionální biokoridory č. 714, 721, lokální biokoridor E.

Část lokálního biokoridoru E (řeka Úpa) v úseku od soutoku s Malou Úpou po soutok s Lysečinským potokem je vymezena jako biokoridor hydrofilních společenstev. Minimální šířka biokoridoru je dána šířkou vodního toku, v případě existence přirozeného břehu včetně lemu se společenstvy vázanými přímo na vodní tok. Rovněž v případě krátkého úseku biokoridoru B (Lysečinský potok) v souvislé zástavbě Horního Maršova (klasifikováno jako biokoridor přerušovaný) je v současných územních podmínkách minimální šířka biokoridoru zúžena na parametr šířky vodního toku.

Minimální prostorové parametry skladebných částí ÚSES stanovují nezbytné minimum – v případě nedosažení tohoto minima je prokázáno, že skladebná část ÚSES neplní svoji funkci. Území vymezená jako skladebné části ÚSES (biocentra, biokoridory) jsou v rozsahu minimálního prostorového parametru stanovena jako nezastavitelná. Výjimkou jsou ve specifických podmínkách rozptýlené zástavby biokoridory vázané na vodní toky, které protékají zástavbou lánových vsí – jedná se o biokoridory převážně nelesní hygrofilní podél vodních toků a v zamokřených polohách údolnic (biokoridor B – mezi biocentrem 19 a biokoridorem E, biokoridory C, E, G – mezi biocentrem 26 a biokoridorem E). V rámci vymezeného zastavěného území je výjimečně přípustné umístit stavbu do území biokoridoru, za podmínky zachování dostatečné průchodnosti území pro biotu (absence oplocení, úprav břehů vodního toku).

Územní systém ekologické stability krajiny

Vymezení skladebných částí územního systému ekologické stability (ÚSES) krajiny – biocentra a biokoridorů všech hierarchických úrovní významnosti (nadregionální, regionální, lokální – místní) – je jedním z článků navrhované koncepce uspořádání krajiny na území obce Horní Maršov.

Vymezení ÚSES ve vydaném ÚP obce Horní Maršov je závazné pro navazující dokumentace, zejména pro lesní plány na pozemcích určených k plnění funkcí lesa (OPRL, LHP, LHO), případně pro komplexní pozemkové úpravy na zemědělském půdním fondu.

Podmínky využití vymezených ploch a koridorů ÚSES:

- neměnit současné zařazení předmětných ploch dle evidence druhu pozemků v Katastru nemovitostí, s výjimkou možnosti změny v důsledku umístění liniových staveb veřejné infrastruktury v případě krátkého křížení biokoridorů,
- hospodařit na předmětných plochách v souladu s právním stavem daným zařazením k druhu pozemků v Katastru nemovitostí,
- po zpracování dokumentace typu „Projekt ÚSES“ přistoupit k realizaci opatření ke zvýšení ekologické stability předmětných ploch a dosažení cílového stavu ekosystémů dle této dokumentace, v případě lesních biokoridorů a jejich částí

(zejména nadregionálních K 28 a K 29) včetně návrhu zalesnění v současnosti nelesných úseků.

Výjimkou z těchto podmínek využití vymezených ploch a koridorů ÚSES jsou ve specifických podmínkách rozptýlené zástavby biokoridory vázané na vodní toky, které protékají zástavbou lánových vsí – jedná se o biokoridory převážně nelesní hygrofilní podél vodních toků a v zamokřených polohách údolnic (biokoridor B – mezi biocentrem 19 a biokoridorem E, biokoridory C, E, G – mezi biocentrem 26 a biokoridorem E). V rámci vymezeného zastavěného území je výjimečně přípustné změnit současné zařazení předmětných ploch ÚSES dle evidence druhu pozemků v Katastru nemovitostí, včetně možnosti umístit stavbu do území biokoridoru, za podmínky zachování dostatečné průchodnosti území pro biotu (absence oplocení, úprav břehů vodního toku).

f) stanovení podmínek pro využití ploch s rozdílným způsobem využití s určením převažujícího účelu využití (hlavní využití), pokud je možné jej stanovit, přípustného využití, nepřípustného využití (včetně stanovení, ve kterých plochách je vyloučeno umístování staveb, zařízení a jiných opatření pro účely uvedené v § 18 odst. 5 stavebního zákona), popřípadě stanovení podmíněně přípustného využití těchto ploch a stanovení podmínek prostorového uspořádání, včetně základních podmínek ochrany krajinného rázu (například výškové regulace zástavby, charakteru a struktury zástavby, stanovení rozmezí výměry pro vymezování stavebních pozemků a intenzity jejich využití)

Lokality – „plán kvality“

Lokality a regulace

Lokalita je v tomto územním plánu „plochou“, nebo souborem ploch ve smyslu stavebního zákona a příslušných prováděcích vyhlášek.

Plochy s rozdílným způsobem využití jsou pro územní plán Horní Maršov

Základní jednotkou (plochou) územního plánu je lokalita. Lokality jsou vymezeny na základě shodných urbanistických parametrů jako ucelené a samostatně pojmenovatelné části území.

Lokality jsou definovány polohou, charakterem struktury a převažující funkcí v území. Hranice lokalit byly definovány na základě krajinného a urbanistického vývoje s přihlédnutím k vymezení zastavěného území a ostatních vlivů v území. Definování rozdílných souborů lokalit

slouží především pro ujasnění si rozdílností, podobností a specifik jednotlivých částí území a rozdílností regulativů definovaných územním plánem, které jsou podkladem pro rozhodování o správě a zástavbě jednotlivých území.

Procenta současného zastavění a jejich maximální nárůst v závislosti na použitých „regulativech“ jsou uvedeny v samostatných tabulkách.

Charakteristiky jednotlivých souborů lokalit

červené lokality (město)

(1) Územím „červených lokalit (městem)“ se rozumí plochy v centrální části města s nejvyšší mírou hustoty, výšky a objemu zástavby, s převahou domů městského charakteru bez ohledu na typ a účel stavby (obvykle se smíšenou funkcí), s uliční čarou místy velmi sevřenou s minimálními odstupy jednotlivých staveb v údolní poloze podél vodních toků a s těsným přimknutím k páteřní pozemní komunikaci území, která umožňuje v plném rozsahu obsluženost/dostupnost těchto území horizontální dopravou.

(2) Veškeré červené lokality jsou v ochranném pásmu KRMAP².

(3) Pro účely obnovy a doplnění v současné době neucelených nebo rozpadlých struktur především v klíčových místech území a pro ucelené definování a obnovu jasně vymezených veřejných prostranství, jakož i ke způsobu zástavby území červených lokalit jsou stanoveny

a) regulační čáry (uzavřená, otevřená, volná),

b) koeficient využití území,

c) popis charakteru jednotlivých lokalit,

tak, aby každá investice v daném území přispívala k ucelenému obrazu veřejných prostranství a k charakteristické atmosféře dané lokality.

oranžové lokality (dolní pláň)

Vzhledem k tomu, že oranžové lokality jsou vázány na ochranné pásmo KRMAP a luční enklávy, nejsou pro území Horního Maršova definovány.

žluté lokality (horní pláň a ulicové lánové vesnice)

(1) Územím „žlutých lokalit (horních plání)“ se rozumí plochy částí města přímo spojené s vnitřním městem (červenými a oranžovými lokalitami) nebo v jejich těsném a provozním³ sousedství, s různorodou plošnou rozlehlostí, s polohou i nepřivracenou k městu, s velmi různorodou historickou zástavbou s převahou staveb pro bydlení, hospodářských usedlostí a staveb pro rekreaci, s mimořádně komplikovanou dopravní obslužeností/dostupností v některých případech i v letních měsících, přičemž parkování ostatních vozidel je plně závislé kompenzacích na parkovacích plochách v červených lokalitách, pokud není součástí pozemků v ulicové struktuře.

Extenzivní vývoj zástavby těchto lokalit je prakticky ukončen a zástavba bude orientována na obnovu (revitalizaci a modernizaci) stávajících stavebních struktur a na výjimečnou novou výstavbu v souvislosti s komplexním využitím území pro rekreační služby, a to zejména v doplnění zástavby (zástavbou proluk) ulicového typu u příslušných lokalit.

(2) Všechny žluté lokality jsou zpravidla ve třetí zóně KRMAP a výjimečně v ochranném pásmu, výjimečně také několika pozemky mohou přesahovat do druhé zóny.

² Jedinou výjimkou je prozatím Temný Důl, který je ve třetí zóně KRMAP

³ Provozním sousedstvím se pro účely územního plánu rozumí zejména nová návaznost na trasy vertikální dopravy a rozvoj turistického ruchu.

(3) Nová výstavba ve žlutých lokalitách je přípustná pouze výjimečně. Pro žluté lokality, u nichž to definuje tento územní plán, bude pro stanovení regulačních podmínek a požadavků užit regulační vzorec (dále jen „**regublina**“⁴). Jednotlivé užití je definováno v popisu lokalit.

(4) Umisťování staveb je přísně vázáno zejména na strukturu krajiny a historické utváření lučních enkláv, na jejich urbanistickou koncepci a na využití volných prostranství k rekreačním a produkčním účelům.

(5) Za novostavbu bude považována i každá stavební úprava stávající budovy, nebo souboru budov, přestavba a dostavba, která bude ve svém celkovém půdorysném uspořádání zvětšena o více než 15 % oproti stavu zkolaudovanému v době vydání územního plánu.

(6) ve žlutých lokalitách jsou vyloučeny činnosti a stavby nežádoucí z hlediska ochrany přírody a krajiny.

zelené lokality (samoty)

(1) Územím „zelených lokalit (samot)“ se rozumí plochy rozsahem malých a vzájemně krajinou oddělených lokalit – malých planin – s malým počtem staveb, zcela izolovaných od centrálních částí města, zpravidla mimo dohled z centrálních částí města a existujících i na odvrácených svazích, s mimořádně komplikovanou dopravní obslužeností/dostupností i v letních měsících speciálními vozidly, v zimních měsících jen za pomoci speciální techniky. S přihlédnutím ke značné nadmořské výšce a odloučenosti většiny lokalit a s předpokladem zákazu extenzivního rozvoje budou pro zkvalitnění dopravní obsluženosti/dostupnosti přípustné pouze lokální opravy a výjimečně úpravy stávajících cest.

(2) Zelené lokality jsou výlučně na území KRNAP, a to ve třetí, druhé i první zóně.

(3) Nová výstavba v zelených lokalitách je přípustná v souladu s ustanovením stavebního zákona pro výstavbu v nezastavěném území pouze zcela výjimečně. Vzhledem ke skutečnosti, že se v některých případech zelených lokalit jedná o nejcennější části Krkonošského národního parku, musí být povinnou součástí záměru obnovy (dostavby nebo přestavby) existujících staveb, umožňujících jejich vhodné a přiměřené využití, návrh vhodných opatření k ochraně přírodního a krajinného bohatství parku.

(4) Stávající stavby, objekty a zařízení nebo jejich areály lze užívat a v nezbytném rozsahu udržovat a opravovat, nelze je však rozšiřovat a přestavovat, popřípadě je využívat pro jiný účel než stávající, pokud tento účel není v souladu s nově stanoveným charakterem území (například pro zemědělské, lesnické nebo obytné a výjimečně rekreační účely).

(5) Na územích zelených lokalit, určených tímto územním plánem jako plochy nezastavěné, lze umisťovat stavby pouze na plochách nebo pozemcích prokazatelně v minulosti již zastavěných. Při rozhodování o podmíněné přípustnosti nové činnosti nebo stavby při uspořádání a využívání území budou ověřovány zejména územně technické podklady, které bude žadatel dokládat k posouzení vyvolaných jevů z hlediska dosahu nebo významu činnosti anebo stavby v území, to jest urbanistických důsledků pro území v širších souvislostech, zejména charakteru zástavby, měřítka (výšky a hmoty) a režimu činnosti a děje anebo stavby, objektu a zařízení ve vztahu k okolní zástavbě, ale zejména k okolní krajině a jejímu charakteru. Posuzovány budou také zátěže, které vyvolává činnost anebo stavba na okolí svým provozem a obsluhou či hlukem a vibracemi, stejně jako požadavky na kapacity vybavení lokality infrastrukturou dopravní a technickou.

⁴ Název a logo regublina® jsou registrovanou ochrannou známkou zapsanou v rejstříku Úřadu průmyslového vlastnictví v Praze pod číslem 303061.

(6) v zelených lokalitách jsou vyloučeny činnosti a stavby nežádoucí z hlediska ochrany přírody a krajiny.

Společná ustanovení pro lokality

(1) Veškerá území všech katastrů, která nejsou definována v tomto územním plánu jako lokality, jsou definována jako území „přírodní“ ve vazbě na § 16 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území č. 501/2006 Sb. Tato území jsou nezastavitelná.

(2) Umisťování nových objektů v jednotlivých lokalitách je možné dle příslušných regulativů územního plánu pouze do vyčerpání „potenciálu“ uvedeného v celkové tabulce zastavění a využití území jednotlivých lokalit.

Poznámka:

Následuje tabulka s celkovým současným zastavěním jednotlivých lokalit a s maximálním přípustným navýšením zástavby a využití území.

číslo	zkratka	název lokality	lokalita	stávající zastavěná plocha	po vydání změny č.1 ÚP	
					nová zastavěná plocha	domy
			m ²	m ²	m ²	ks
001	MCE	Horní Maršov Centrum	235 543	23 332	20 435	
002	ZVD	Za Vodou	112 852	9 192	2 090	
003	M03	Maršov III.	178 746	6 032	2 900	
004	M04	Maršov IV.	323 907	23 437	8 950	
005	TDL	Temný Důl	135 103	8 395	5 120	
			986 151	70 388	39 495	
051	DLY	Dolní Lysečiny	145 018	8 307	8 192	9
052	DAL	Dolní Albeřice	154 612	9 093	2 097	11
053	HAL	Horní Albeřice	148 448	9 111	2 236	6
			448 078	26 511	12 525	26
054	RDM	Reissovy domky	43 858	506	900	3
055	MYS	Myslivna	18 888	672	300	1
056	SHR	Stará Hora	144 539	2 596	600	5
057	RYB	Rybárna	49 631	1 285	600	2
			256 916	5 059	2400	11

Poznámka: tabulka zde uvedena ve výsledném formátu bez vyznačení změn

Analogová verze regulačního vzorce pro žluté lokality – popis režimu na území jejich platnosti

Obecné pojmy:

soubor staveb

je definován jako logická samostatná skupina stavebních objektů a stavebních úprav jednoho uživatele, sloužící jednomu převažujícímu účelu. Zpravidla je tvořen hlavním stavebním objektem a ostatními výrazně menšími doplňkovými objekty, které slouží jako doplněk stavbě hlavní.

těžiště souboru staveb

Těžiště [2D]regubliny se umísťuje do těžiště hlavního objektu, popřípadě do logického těžiště, pokud se jedná o složitější tvar souboru (uzavřený statek s vnitřním dvorem, soubor obdobně velikých staveb apod.)

užitná plocha

je plocha všech uzavřených fyzicky přístupných prostorů bez započtení konstrukcí, tj. plocha podlahy mezi stěnami se světlou výškou rovnou nebo vyšší, než 1300 mm.

[2D]regublina

je vždy ucelená uzavřená oblast definovaná kruhem opsaným kolem základního těžiště příslušného souboru staveb.

[2D]regublina stávajícího souboru staveb (modrá tlustá plná čára)

je oblast, ve které se nesmí vyskytnout žádná stavební část, nebo stavební úprava s povahou stavebního objektu navrhovaného souboru staveb

„vnitřní ochranné pásmo“ (modrá tenká čárkovaná čára)

je oblast, ve které se nesmí vyskytnout žádná část oblasti definované 2Dregublinou navrhovaného souboru staveb.

[2D]regublina navrhovaného souboru staveb (červená tlustá plná čára)

je oblast, ve které se nesmí vyskytnout žádná část oblasti definované „vnitřním ochranným pásmem“ stávajícího souboru staveb

„oblast souboru staveb“ navrhovaného souboru staveb (červená tenká čárkovaná čára)

je oblast, ve které se mohou vyskytovat části souboru staveb (hlavní objekt, přístavby, nástavby, kolny, garáže, verandy, sklepy, přístřešky, sklípky, terasy a ostatní stavební objekty a stavební úpravy s povahou stavebního objektu.

v této oblasti se nesmí vyskytnout žádná část [2D]regubliny jakéhokoli stávajícího souboru staveb.

Umístění nového objektu na území platnosti

[2D]regubliny:

[2D]regubliny se musí zakreslovat na platném aktualizovaném otisku z katastrální mapy v měřítku 1:1000. Otisk z katastrální mapy se zakreslením [2D]regubliny navrhovaného investičního záměru a všech [2D]regublin stávajících sousedních objektů, které mohou prostor kolem [2D]regubliny navrhovaného souboru staveb ovlivnit je povinná příloha žádosti o vydání územního rozhodnutí. Velikost všech jednotlivých [2D]regublin se definuje dle příslušného grafu velikosti [2D]regublin dle příslušné lokality. Každá lokalita má svůj konkrétní platný graf velikostí, podle kterého je nutno velikost poloměrů určovat.

Základní vstupní údaj pro určení velikosti dané [2D]regubliny je celková užitná plocha příslušného souboru staveb. Do užitné plochy se počítá veškerá plocha vnitřního prostoru o světlé výšce větší nebo rovno 1300 mm.

Základním vstupním údajem pro určení velikosti [2D]regubliny je celková užitná plocha všech staveb stavebního souboru, pro který se [2D]regublina určuje.

Nový objekt může být v dané lokalitě umístěn, pokud splní tyto následující podmínky:

- veškeré stavební objekty a všechny jejich části a stavební úpravy s povahou stavebního objektu se mohou vyskytovat pouze na území, které definuje „oblast souboru staveb“ ohraničeném kružnicí s těžištěm nového souboru staveb;
- stavební objekt, ani jeho část, ani stavební úprava s povahou stavebního objektu nesmí zasahovat do [2D]regubliny jakéhokoli stávajícího objektu;
- [2D]regublina nového souboru staveb nesmí v žádném případě zasáhnout do oblastí, které jsou definovány jako „hranice vnitřního ochranného pásma“ stávajících souborů staveb.

[2D]regublina je uzavřená oblast definovaná kruhem opsaným kolem základního těžiště příslušného souboru staveb.

Velikosti poloměrů se určí z příslušného grafu „velikostí [2D]regublin“, který je definován vždy na příslušnou oblast platnosti dané [2D]regubliny, která je tvořena lokalitou.

Jsou definovány tyto typy ohraničení oblastí s daným typem režimu:

– pro stávající soubory staveb

- 1) [2D]regublina stávajícího souboru staveb (modrá tlustá plná čára)
- 2) „vnitřní ochranné pásmo“ stávajícího souboru staveb (modrá tenká čárkovaná čára)

– pro navrhované soubory staveb

- 3) [2D]regublina navrhovaného souboru staveb (červená tlustá plná čára)
- 4) „oblast souboru staveb“ navrhovaného souboru staveb (červená tenká čárkovaná čára)

Všechny příslušné potřebné návody, vzory a formuláře pro objasnění a konstrukci [2D]regublin jsou součástí této dokumentace.

Každá lokalita má svůj specifický režim, který vždy přesně určí, jaký vzor velikostí [2D]regubliny v dané lokalitě platí.

Vysvětlovací obrázek [2D]regubliny

[2D]regublina stávajícího souboru staveb

hranice oblasti, ve které se nesmí vyskytnout
žádná stavební část navrhovaného souboru staveb
(hodnota poloměru se určí na příslušném grafu dané lokality)

hranice vnitřního ochranného pásma

hranice oblasti, ve které se nesmí vyskytnout
žádná část [2D]regubliny cizího souboru staveb
(hodnota poloměru se určí na příslušném grafu dané lokality)

těžiště [2D]regubliny

těžiště [2D]regubliny se umísťuje do těžiště hlavního objektu, popřípadě
do logického těžiště, pokud se jedná o složitější tvar souboru
(uzavřený átriový statek, soubor podobně velikých staveb apod.)

hranice oblasti souboru staveb

hranice oblasti, ve které se mohou vyskytovat části souboru staveb
(hlavní objekt, přístavby, nástavby, kolny, garáže, verandy, sklepy,
sklípky, terasy a ostatní stavební objekty)
zároveň se nesmí v této oblasti vyskytnout
žádná [2D]regublina stávajícího cizího objektu
(hodnota poloměru se určí na příslušném grafu dané lokality)

[2D]regublina nového souboru staveb

hranice oblasti, ve které se nesmí vyskytnout žádná část
ochraně [2D]regubliny cizího (stávajícího) souboru staveb
(hodnota poloměru se určí na příslušném grafu dané lokality)

18 cm

12

6

5

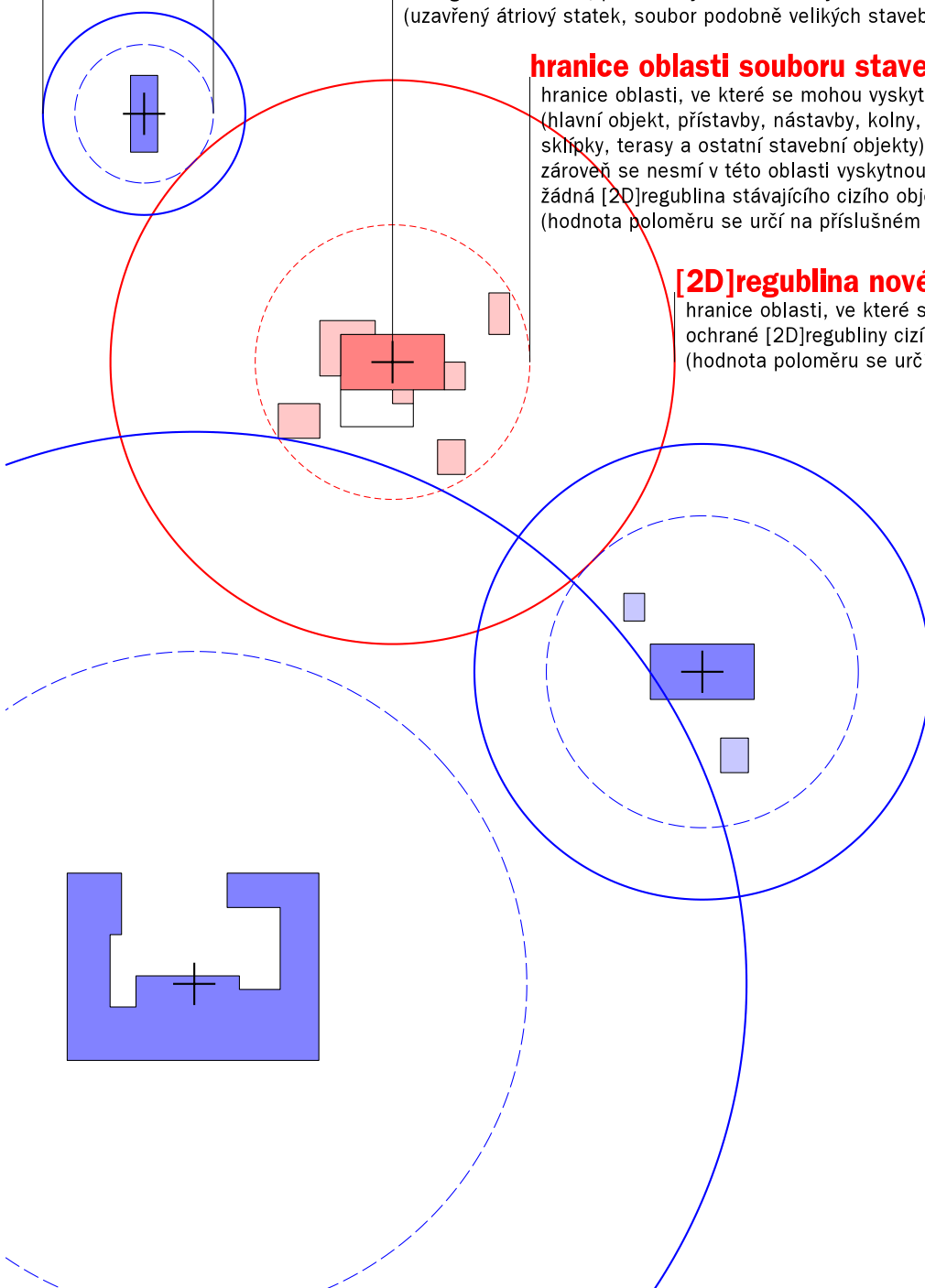
4

3

2

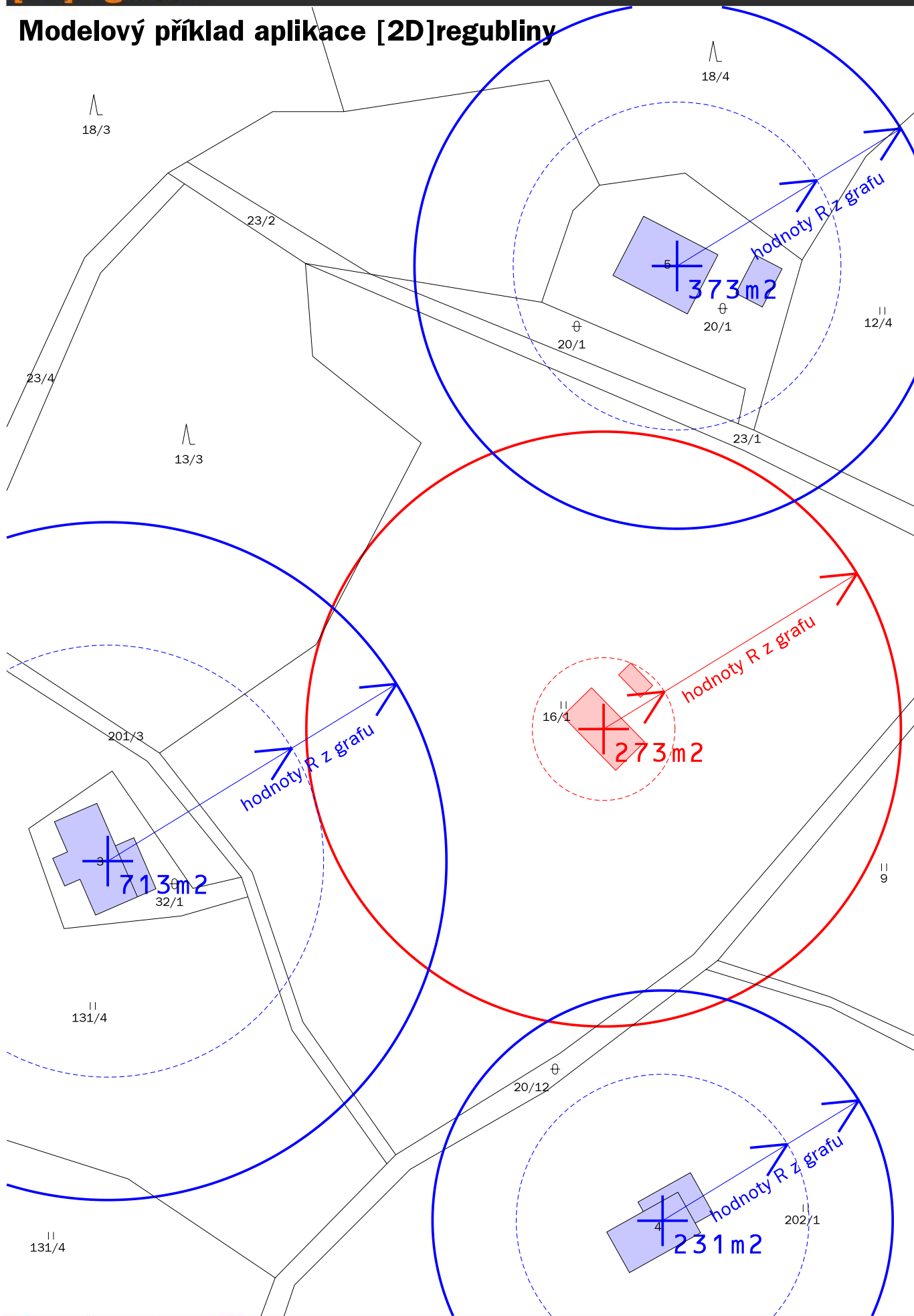
1

cm

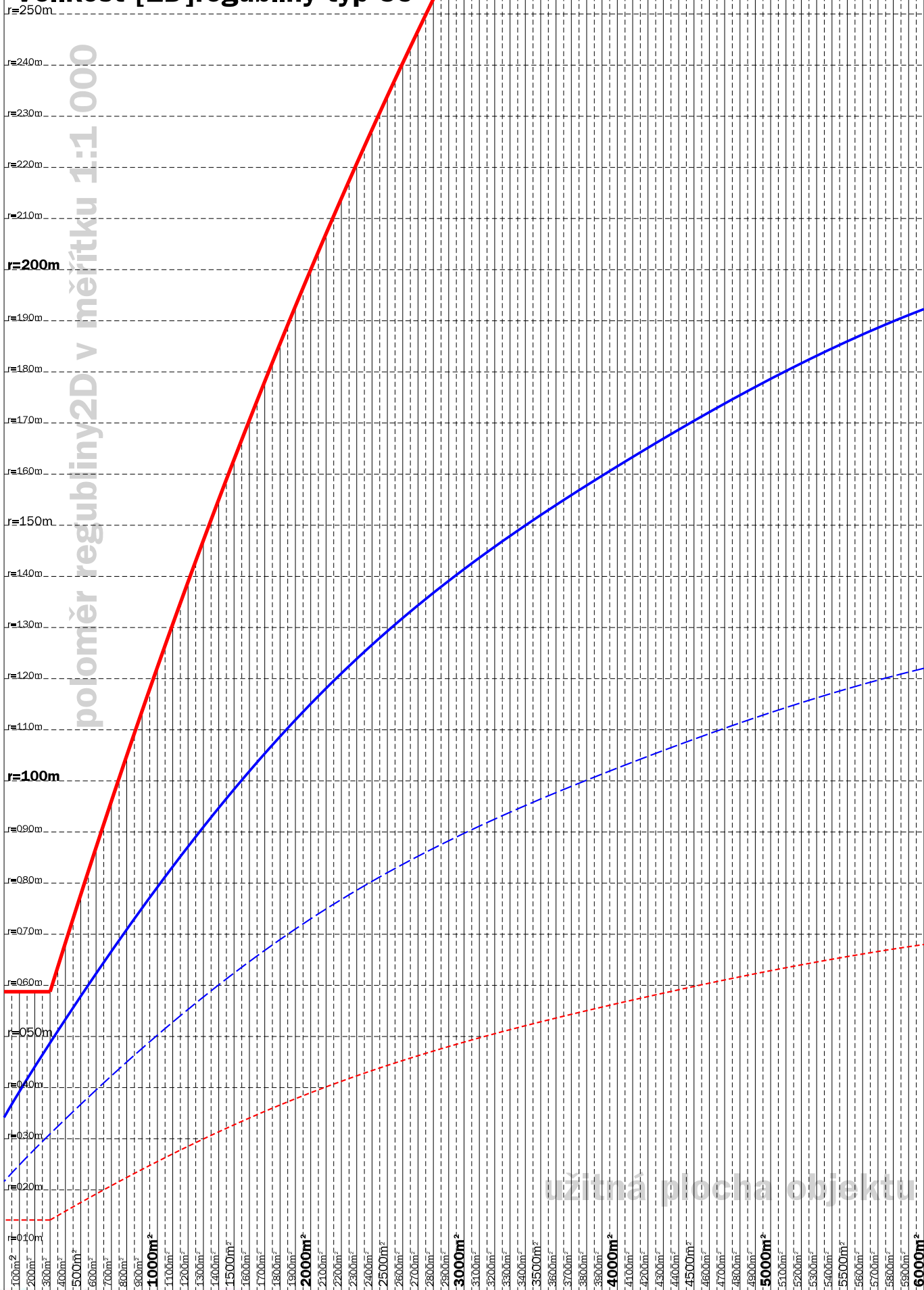

Modelový příklad aplikace [2D]regubliny

18 cm
12
6
5
4
3
2
1
cm

Velikost [2D]regubliny typ 59

Velikost [2D]regubliny typ 39

r=250m

r=240m

r=230m

r=220m

r=210m

r=200m

r=190m

r=180m

r=170m

r=160m

r=150m

r=140m

r=130m

r=120m

r=110m

r=100m

r=090m

r=080m

r=070m

r=060m

r=050m

r=040m

r=030m

r=020m

r=010m

100m²

200m²

300m²

400m²

500m²

600m²

700m²

800m²

900m²

1000m²

1100m²

1200m²

1300m²

1400m²

1500m²

1600m²

1700m²

1800m²

1900m²

2000m²

2100m²

2200m²

2300m²

2400m²

2500m²

2600m²

2700m²

2800m²

2900m²

3000m²

3100m²

3200m²

3300m²

3400m²

3500m²

3600m²

3700m²

3800m²

3900m²

4000m²

4100m²

4200m²

4300m²

4400m²

4500m²

4600m²

4700m²

4800m²

4900m²

5000m²

5100m²

5200m²

5300m²

5400m²

5500m²

5600m²

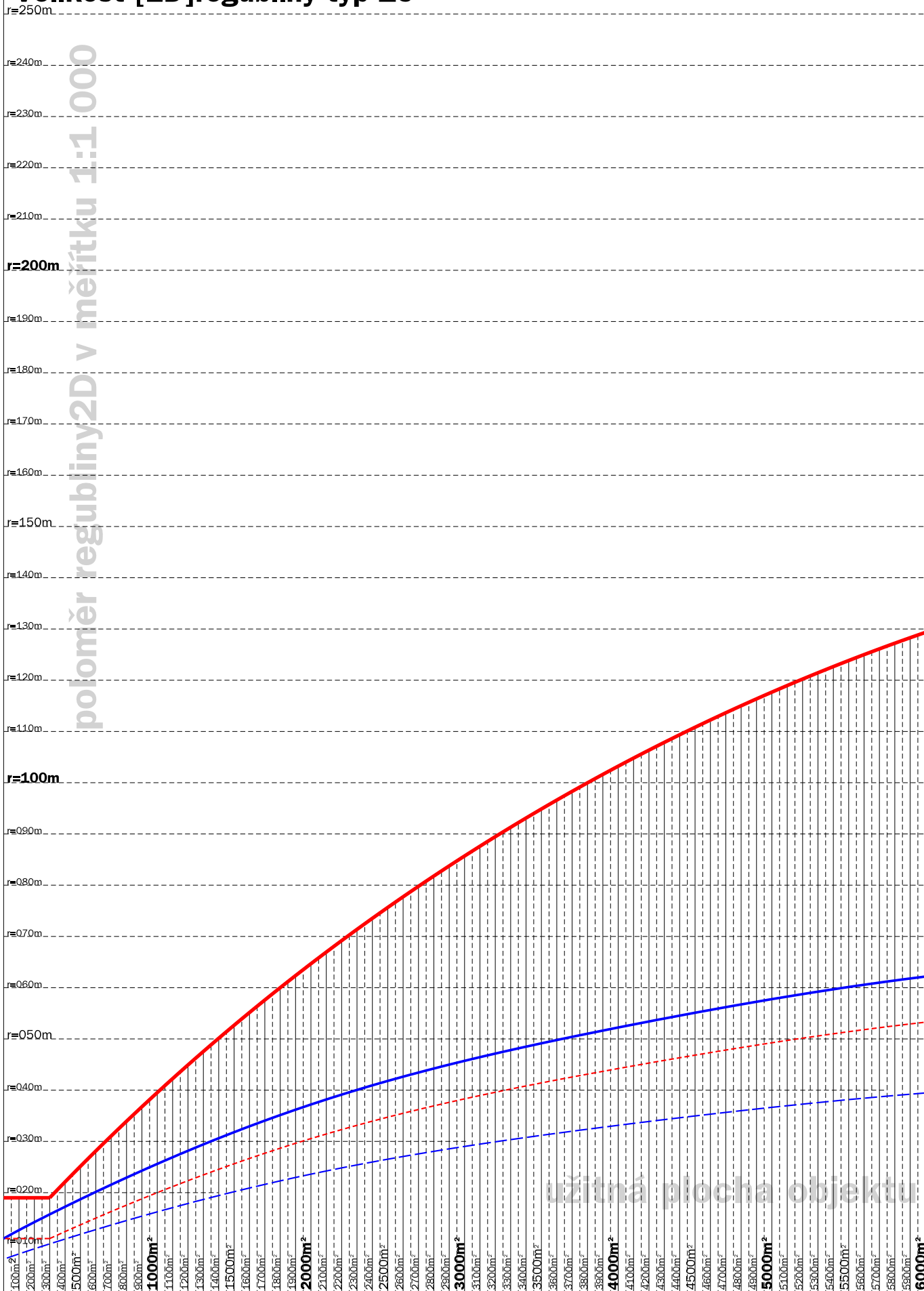
5700m²

5800m²

5900m²

6000m²

Velikost [2D]regubliny typ 19

g) vymezení veřejně prospěšných staveb, veřejně prospěšných opatření, staveb a opatření k zajišťování obrany a bezpečnosti státu a ploch pro asanaci, pro které lze práva k pozemkům a stavbám vyvlastnit

Veřejně prospěšné stavby technické infrastruktury

- trafostanice TT4 – transformovna 110/35 kV

Veřejně prospěšná opatření

Skladebné části ÚSES

- 1/ nadregionální biokoridor K 28, osa horská
- 2/ nadregionální biokoridor K 29, osa mezofilní bučinná
- 3/ regionální biokoridor RK 714
- 4/ regionální biokoridor RK 721
- 5/ regionální biocentrum 1212 Špičák
- 6/ regionální biocentrum 390 Rýchory
- 7/ lokální (místní) biokoridory A – L
 - lesní hygrofilní (biokoridor B – mezi biocentry 17 a 19, biokoridory D, F, G – mezi biocentry 25 a 26, biokoridory H, J)
 - převážně nelesní hygrofilní (biokoridor B – mezi biocentrem 19 a biokoridorem E, biokoridory C, E, G – mezi biocentrem 26 a biokoridorem E)
 - lesní mezofilní (biokoridory A, I, K, L)
- 8/ lokální (místní) biocentra 1 – 26
 - lesní hygrofilní (biocentra 18, 24, 16)
 - převážně nelesní hygrofilní až hydrofilní (biocentra 19, 20, 21, 22)
 - lesní mezofilní (biocentra 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 14, 15, 17, 25)
 - kombinovaná (biocentra 10, 11, 23, 26)

h) vymezení veřejně prospěšných staveb a veřejných prostranství, pro které lze uplatnit předkupní právo, s uvedením, v čí prospěch je předkupní právo zřizováno, parcelních čísel pozemků, názvu katastrálního území a případně dalších údajů podle § 8 katastrálního zákona

Nevymezují se.

i) stanovení kompenzačních opatření podle § 50 odst. 6 stavebního zákona

Nestanovují se.

k) stanovení pořadí změn v území (etapizace)

Etapizace výstavby a ekonomie území

Územní plán nestanovuje žádné etapy rozvoje. Vzhledem k ekonomii při stavbě i provozu veřejných prostranství a napojení na infrastrukturu je ve veřejném zájmu obecný směr postupu výstavby „od centra ven“, tedy vždy nejbližší k místům napojení na veřejné komunikace umožňující především tzv. horizontální dopravu i v zimním období.

l) údaje o počtu listů územního plánu a počtu výkresů grafické části

Obsah Úplného znění Územního plánu Horní Maršov po vydání Změny č. 1:

Textová část

Obsahuje 44 stran formátu A4

včetně všech nečíslovaných příloh:
Aupatálský memokód (8 stran A4)

Schéma technické infrastruktury 1:30000
1_voda, 2_kanalizace, 3_parovod, 4_elektro (4 strany A4)

[2D]regublina (4 strany A4)

Grafická část (výkresy):

1_ Základní členění území, 12x A4 1:10000
2_ Hlavní výkres, 12x A4 1:10000
3_ Doprava, 12x A4 1:10000
4_ VPS a VPO, 12x A4 1:5000

5_ Odůvodnění – koordinační výkres, 12 x A4 1:10000